

культура

К*Ж

щоп'ятниці

всеукраїнський тижневик 21–27 листопада 2014 р.

і життя

Час гармат і муз

стор. 14

Форум «Своїх»

стор. 11

Короткий метр

стор. 4

**Темп життя
«БРАТІВ ГАДЮКІНИХ»**

НОВИНИ

ОХОРОНА СПАДЩИНИ

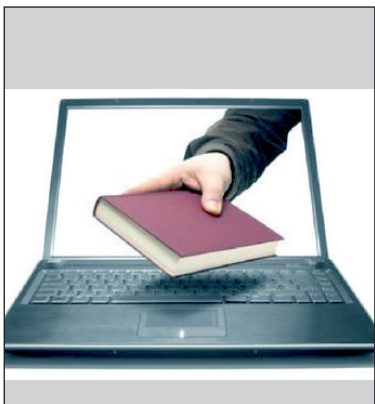
У Міністерстві культури України відбулася прес-конференція за участю міністра культури України Євгена Нищука, присвячена охороні культурної спадщини, зокрема ситуації довкола історико-архітектурного опорного плану Києва, а також новому Генеральному плану розвитку Києва до 2025 року.

У заході взяли участь працівники Управління охорони культурної спадщини Мінкультури: начальник управління Лідія Карпенко; завідувач сектору Держреєстру управління Яків Діхтяр; заступник начальника Управління охорони культурної спадщини Київської міськдержадміністрації Сергій Новгородський; перший заступник голови Українського товариства охорони пам'яток історії і культури, член архітектурно-містобудівної ради Мінрегіону Микола Пархоменко; заступник голови громадського об'єднання «Андріївсько-пейзажна ініціатива» Ірина Нікіфорова, голова Громадської ради при Мінкультури України Богдан Кожушко.

Мова йшла про незаконну забудову в історичних частинах міста Києва, співпрацю Мінкультури з різними органами виконавчої влади з питань збереження культурної спадщини, а також із громадськими організаціями та активістами для забезпечення прозорості діяльності у сфері збереження культурної спадщини.

МЕМОРАНДУМ ПРО СПІВПРАЦЮ

Між Міністерством культури України та Українською бібліотечною асоціацією підписано Меморандум про співпрацю, спрямований на іннова-

ційний розвиток публічних бібліотек та інформаційного суспільства, інформатизації бібліотек, процеси демократизації та поліпшення доступу громадян до інформації. Меморандум підписаний міністром культури України Євгеном Нищуком та президентом Української бібліотечної асоціації Іриною Шевченко.

Така співпраця дасть змогу запровадити інноваційні процеси формування ресурсів бібліотек та забезпечити доступ до них, організації обслуговування користувачів, підвищення кваліфікації працівників бібліотек, міжбібліотечної взаємодії та сприяння поширенню найкращих практик і обміну досвідом серед фахівців бібліотечної справи.

ПРИСВЯТА УКРАЇНЦЯМ

У Національній філармонії України за підтримки Посольства Латвійської Республіки в Україні та Міністерства культури України відбувся концерт «Присвята українському народу» з нагоди 96-ї річ-

ниці проголошення Латвійської Республіки. У концерті взяли участь Київський камерний оркестр, дитячий хор «Щедрик», зіркі латвійської класичної сцени Гедре Дірванаскайте та Гідон Кремер.

«Концерт дає надію, що "Янголи печалі" возрадуються за мир, відродження і процвітання українського народу», – сказав міністр культури України Євген Нищук.

КОНТРАКТИ

У Міністерстві культури під головуванням заступника міністра Олександра Журавчака та за участю заступника міністра Тамари Мазур відбулося засідання робочої групи з нормативно-правового забезпечення галузі театрального мистецтва.

Розглянуто питання про внесення змін до деяких законів України щодо запровадження контрактної форми роботи в галузі культури для керівників закладів, а також для художнього й артистичного персоналу (проект внесення змін до законів «Про культуру», «Про театри і театральну справу»). Висловлені пропозиції та зауваження допрацюють і внесуть до проектів нормативного акту, проект якого оприлюднять на сайті Мінкультури.

ПРЕМІЯ ЗА ПЕРЕКЛАД

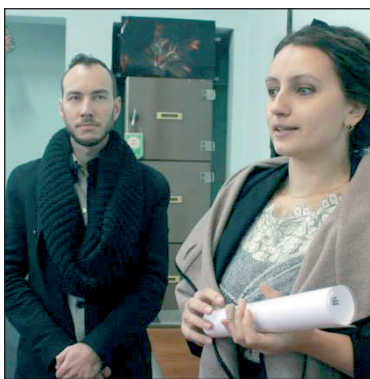
У Національному музеї літератури України відбувся вечір, присвячений врученню Літературної премії імені Григорія Кочура в галузі художнього перекладу.

Заступник міністра культури України Олександр Журавчак привітав цьогорічного лауреата – поета і перекладача Сергія Борщевського. Комітет із присудження премії нагородив його за переклад з іспанської мови серії поетичних творів: Педро Кальдерон «Стийкий принц. Драма-примара»; Амадо Нерво «Вибрана лірика»; Леопольдо Лугонес «Вибрана лірика»; Хорхе Луїс Борхес «Вибрані поезії».

НОВИЙ ОЧІЛЬНИК ДОВЖЕНКО-ЦЕНТРУ

Заступник міністра культури, керівник апарату Тамара Мазур представила колективу державного підприємства «Національний центр Олександра Довженка» нового генерального директора – Івана Козленка, який дотепер обіймав посаду заступника генерального директора – директора кіноархіву. На основі наказу міністра № 768/0/17-14 від 11.11.2014. контракт з Іваном Козленком підписаний на 1 рік.

Національний центр Олександра Довженка – єдине в Україні державне підприємство, що опікується збереженням, відновленням, вивченням і примноженням Національного фільмфонду України. Здійснює наукові дослідження в галузі кінематографії, укладає й видає довідникову літературу з історії кіно та спеціалізовані кіновидання.

ВЕЛОТРЕК – ДЕРЖАВНА ВЛАСНІСТЬ

17 листопада Господарський суд міста Києва ухвалив рішення повернути київський велотрек у державну власність.

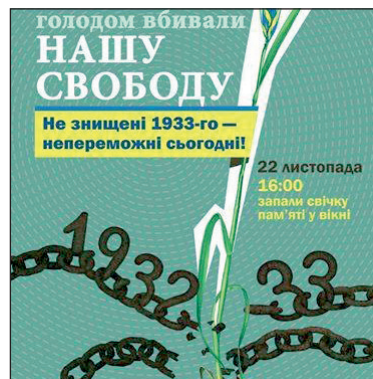
Нагадаємо: Міністерство культури України 15.10.2014 затвердило Наказом № 869 перелік пам'яток місцевого значення, до якого включено велотрек у місті Києві на вулиці Богдана Хмельницького і рекомендовано для включення до переліку пам'яток нерухомої культурної спадщини за категорією національного значення.

Депутати Київради ухвалили рішення повернути земельну ділянку, на якій розташований велотрек,

у власність територіальної громади. Вони проголосували за розірвання договору оренди земельної ділянки від 26.07.2004, укладеного між Київрадою та підприємством «Учбова спортивна база Велотрек "Авангард"», а також скасували рішення Київради від 23.12.2003 про оформлення права користування вказаною земельною ділянкою.

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ

18 листопада, напередодні 81-х роковин Голодомору, в Національному музеї «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні» науковий співробітник Українського інституту національної пам'яті Олександр Штоквиш прочитав для київських школярів урок пам'яті «Опір українців вбивству голодом у 1932–1933 рр.».

19 листопада у музеї за участю українських зірок та активістів відбулося символічне дійство «Не скорені голодом: невідома боротьба».

До Меморіалу пам'яті жертв Голодомору принесли продукти, з яких випікали Хліб Життя, що символізує взаємодопомогу і спротив українського народу в роки Голодомору. Було оприлюднено невідомі факти опору українців більшовицькій політиці колективізації та геноциду.

22 листопада вшанування пам'яті жертв Голодомору розпочнеться о 15:00 біля Національного музею «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні» та завершиться хвилиною мовчання та запаленням свічок о 16:00. Національні жалобні заходи відбуваються під гаслом «Не знищені 1933-го – переможні сьогодні!»

ФРАНЦУЗИ ПРО ГОЛОДОМОР

19 листопада у Києві відбулася прем'єра фільму «Голодомор. Забутий геноцид» та зустріч із його режисеркою Бенедикт Бане – французенкою, яка стала патріотом України. Проникливі розповіді літніх людей, які пережили Голодомор, інтерв'ю з українськими і французькими дослідниками, архівні документи і кадри радянської

кінохроніки, вміло використані автором у відеоряді, не залишили байдужими глядачів кінострічки.

СПОМИНИ

21–22 листопада в Будинку кіно відбудеться прем'єра продовження документально-історичної кіноопеї режисера Віктора Олендера «Костянтин Степанков. Спомини після життя».

Виробництво – Національна кінематика України на замовлення Державного агентства України з питань кіно.

Запропонована кіноопея відображає життєвий і творчий шлях Костянтина Степанкова, народного артиста України, який знявся більш ніж у ста фільмах. Розкривається його сприйняття світу іноді – в комічних і трагічних. В основі стрічки – уривки кіно і відеофільмів, магнітофонних записів, листів і спогадів знаної людини.

Перші чотири серії кіноопеї у 2009 році були представлені на Національну премію імені Тараса Шевченка.

редактор
Леся САМІЙЛЕНКО

наголос

КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА КРИМУ І ДОНБАСУ

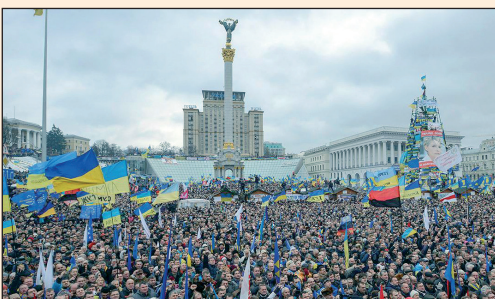
20 листопада у приміщенні Програми Фулбрайта в Україні (Київ, вул. Еспланадна, 20) відбулася прес-конференція про результати роботи XVIII Генеральної асамблеї Міжнародної ради з питань пам'яток і визначних місць (ICOMOS), що працювала 8–15 листопада у Флоренції (Італія).

Тема прес-конференції – «Кому належать пам'ятки в Криму та Донбасі? Думка світового експертного середовища».

Про ситуацію з культурною спадщиною України на окупованій території в Криму та Донбасі, про позицію міжнародного експертного середовища та рішення міжнародних організацій, зокрема про відповідну резолюцію XVIII Генеральної асамблеї щодо України, розповів Микола Яковина, президент Українського національного комітету ICOMOS, голова «Блакитного щита України».

У прес-конференції взяли участь Катерина Чуєва, виконавчий секретар «Блакитного щита України», та Маркіян Білинський, директор Інституту демократії імені Пилипа Орлика.

НАРОДНЕ ВІЧЕ

У Києві з нагоди річниці початку подій на майдані Незалежності 21 листопада з 18:00 до 20:00 відбувся Народне віче і концерт.

За словами міністра культури України Євгена Нищука, на сцену вийдуть виконавці, які виступали на ній під час подій Євромайдану: «Мандри», «Сестри Тельнюк», Марія Бурмака. Пам'ятні заходи розпочнуться з покладання квітів до хреста Героїв Небесної сотні на вулиці Інститутській.

Із 16:00 до 17:00 заплановано марш членів самооборони з Михайлівської площі до майдану Незалежності.

Євген Нищук додав, що заходи будуть паралельно відбуватися на майдані та в «Українському домі», де заплановані фотовиставка та кінопокази.

Міністр наголосив, що заходи, приурочені до річниці подій на Майдані, не матимуть святкового характеру.

Обраний депутатом журналіст і громадський активіст Мустафа Найєм закликав тих, хто першими вийшов на Майдан 21 листопада 2013-го, знову прийти на нього цього року.

Із цього року 21 листопада в Україні відзначатиметься День гідності та свободи. Це визначено указом президента Петра Порошенка від 13 листопада 2014 року.

Видавнича рада

13 листопада, за участю міністра культури України Євгена Нищука та його заступників, на засіданні експертної видавничої ради Національного газетно-журнального видавництва було розглянуто проект Концепції розвитку підприємства.

Кінцева редакція Концепції розкриває перспективи розвитку культурологічної преси, важливість нарощення її присутності в Інтернеті, реформування Інтернет-порталу «Культура», заснування інформаційної агенції і початку FM-мовлення у зоні АТО. Концепція опублікована в минулому номері газети «Культури і життя». Її громадське обговорення, як і 32-х проектів логотипу видавництва, триватиме до 15 грудня ц. р.

Міністр культури України Євген Нищук висловив власні критичні зауваження щодо останніх публікацій газети «Культура і життя», а також

детально прокоментував тенденційну інформацію, яку не вперше поширює про видавництво телеканал «Інтер».

Про грубі перекручення, свідоме нехтування засадами журналістської етики авторами згаданих телесюжетів

говорили у виступах колишній і теперішній заступники головного редактора журналу «Українська культура» Лариса Гончаренко та Ліліана Фесенко, головний редактор газети «Культура і життя» Анатолій Сериков, відома до-

слідниця, культуролог Наталя Мусяк.

За озвученими під час наради фактами Міністерством було ухвалено рішення розпочати внутрішню перевірку, за результатами якої будуть ухвалені відповідні рішення.

Інтеркілерство в услуженні «держиворам»

«Гради», міномети, вибухівки... Страшно, але цей лексичний запас нині є нормою отрути в головах наших співвітчизників. АТО на передовій і АТО інформаційна мало чим відрізняються. Ці проблеми та істини нашого буття добре усвідомлюють і замовники інформаційної війни, яка нищить не лише свідомість телеглядачів, але й моральні засади суспільства.

Можна просто свідомо відмовитися від телеканалів, які й нині працюють за «темниками» попереднього злочинного режиму. Адже вже не вперше

кожен із працівників видавництва змушений відповідати на запитання: «Що там у вас відбувається?» Кажуть, що дізналися з інтерв'євських новин про... Один із новинних сюжетів я бачила одразу після того, як він вийшов у телевізійний ефір.

Він вразив мене відвертою провокативною наживкою на резонансний скандал, замовлений тими, хто разом із минулою владою пішов, як кажуть, у своє вільне плавання. Шановна пані Леся Білаш (колишній генеральний директор видавництва) натхненно роз-

повідала про «рейдерське захоплення»...

Головним організатором цього та інших нападів стала Лариса Гончаренко, колишній заступник головного редактора журналу «Українська культура», якому, до речі, в одному із сюжетів взагалі дали іншу назву – «Культурна Україна» (!!!). Особа доволі скандальна, з освітою, мало сумісною із фахом журналіста. На цей «мед» злетілися інтерв'євські «медоноси сенсацій».

І відзняли... Без висвітлення позиції іншої сторони, адже про коментар представника видавництва ніхто із журна-

лістів жодного разу заздалегідь не домовлявся, з іншими елементарними професійними проколами.

Як кажуть, на злодієві й шапка горить. Хтось, кому зійшло з рук розкрадання державних коштів, мирно жити не може. А ще комусь хочеться бути виконавцем кілерського інформаційного фарсу. Адже причетність до порушення закону професіонали доводять у суді...

Леся Самійленко,
лауреат конкурсу «Українська Мадонна», член Національної спілки журналістів України

ВИМУШЕНІ РЕАГУВАТИ

Колектив Національного газетно-журнального видавництва звертається до керівництва телеканалу «Інтер» з вимогою спростування неправдивої інформації про видавництво.

Згідно зі ст. 45 розд. 5 Закону України «Про інформа-

цію», яка стосується охорони права на інформацію та відповідальності за порушення законодавства про інформацію, однобоке і недолуге висвітлення подій у сюжетах телеканалу суперечить основам професійної етики журналістів.

Замовниками всіх трьох сюжетів, які виходили на телеканалі «Інтер» протягом останніх місяців, є люди, які не мають професійного права і підстав претендувати на посади, що обіймали, або ті, кого не влаштовують позитивні зміни в роботі видавництва.

У зв'язку з цим колектив Національного газетно-журнального видавництва змушений звернутися до Комісії з журналістської етики, а також до правоохоронних органів задля захисту своєї репутації.

редактор
Антон ФІЛАТОВ

КІНО

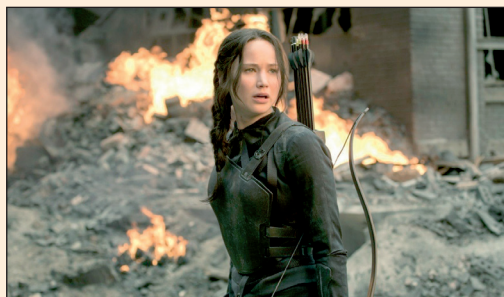
У КІНОТЕАТРАХ ІЗ 20 ЛИСТОПАДА

У вітчизняних кінотеатрах починається тиждень бунтарства. Герой «Нової подружки» по-французькому вишукано постає проти традиційних сімейних законів. Школяр із «Канікул маленького Ніколя» бунтує проти батьківських правил. А безстрашна героїня з «Голодних ігор» — проти тоталітаризму. Спротив триває!

Канікули маленького Ніколя

Навчальний рік добігає кінця, і наближаються канікули. Малюк Ніколя разом із родиною відправляється на море, де на нього чекають нові друзі та пригоди. Оригінальні ігри, дитячі приколи, блукання в лісі, дивакуватий тренер із плавання — усе це перетворить канікули головного героя на справжній фонтан емоцій.

Голодні ігри: Переспівниця. Частина I

Головна героїня Кітнісс назавжди змінила правила «Голодних ігор». Війна вийшла з берегів жорстокої підліткової забавки, через що правління Капітолію похитнулося. У людей, які довгий час були підневільними тиранії, з'явилася надія на краще життя. Її символом стала пташка Переспівниця. Аби звільнити полоненого Піта і захистити своїх рідних, Кітнісс доведеться битися не на життя, а на смерть.

Нова подружка

Клер тяжко переживає смерть кращої подруги, з якою вони були разом із дитинства. Вони навчалися в одній школі, розділяли радості та переживання отроцтва, одночасно одружилися. . .

Щоб підтримати овдовілого чоловіка своєї подруги, Клер час від часу навідується до нього. Та одного разу зустрічає його у досить несподіваній іпостасі. . . Кумедний спосіб, у який він намагається подолати свою скорботу, спантеличує Клер.

Веніамін КІНЧУК

Одна з особливостей вітчизняного кінематографа полягає в тому, що його елітарні напрямки формуються швидше за популярні.

Наприклад, у нас ще й досі не можуть зняти фільм, який би окупився у прокаті, проте наші стрічки вже неодноразово перемагали на найпрестижніших фестивалях. Вітчизняні кінематографісти ще не навчилися робити прогресивні рекламні ролики та кліпи, проте у нас уже сформувався самодостатній напрямок відеопоезії. Найвищі досягнення останньої можна буде переглянути на IV міжнародному фестивалі CYCLOP.

Триватиме кінофорум із 21 до 23 листопада у FEDORIV Hub, що у київській «Арена-сіті». Цього року фест вийшов на новий рівень. З дещо андеграундного кіноклубного формату, яким він був у минулі роки, CYCLOP перетворився на повноцінного учасника українського кінопроцесу.

Окрім традиційного показу конкурсних відеопоетичних робіт, нинішня програма фестивалю густо наповнена майстер-класами та лекціями. Наприклад, свої секрети створення короткометражного фільму

Однооока муза

усім охочим відкриють режисери Михайло Ілленко та Дмитро Сухолиткий-Собчук. А Сергій Жадан і К° закладуть у перебіг форуму музично-візуальну бомбу. Крім того, відбудуться численні поетичні читання, дискусії на тему поєднання вербального та візуального, а також кінопоказ ретрофільму у рамках проекту «Коло Дзиги».

Гості фестивалю не будуть лише пасивними глядачами. Надихнувшись атмосферою дійства, вони зможуть власноруч зробити відеопоетичний кліп. У цій нелегкій справі кожному допомагати-

ме досвідчений кінематографіст.

Окрім основного конкурсу, цьогорічний CYCLOP оголосив і паралельну програму. До неї входитимуть відеосупроводи до віршів сучасних поетів. Цього разу організатори запропонували зробити відеоряд до вірша Жадана «Звідки ти, чорна валко, пташина зграє?» Свої версії вже надіслали пошанувачі поезії з семи різних міст: від Полтави до Чернівців.

Цікаво буде порівняти вітчизняні відеопоетичні твори із закордонними. У рамках кіноогляду демонструватимуть-

ся найкращі фільми подібних кінофорумів з дев'яти різних країн Європи та Америки. У перспективі на них показуватимуться й вітчизняні стрічки з CYCLOP-фесту.

Найвищих результатів вітчизняне кіно часів незалежності досягло саме у короткометражному форматі. Так само як і найпотужніші прояви нашої літератури значаться у площині поезії. Тож відеопоезія — абсолютно природне явище у вітчизняному образотворчому мистецтві. Не випадково ж наш край колись прославився на увесь світ саме поетичним кінематографом.

Реггі про Довженка

В Одесі тривають зйомки фільму «Олександр Довженко. Одеський світанок».

На початку наступного року продюсери планують показати картину на кінофестивалях та телеканалах.

Фільм розповість про ранній період творчості легендарного режисера, коли він працював на Одеській кіностудії. Глядачі зможуть побачити, як молодий ще Довженко знімав свої перші фільми. 26-хвилинна стрічка поєднуватиме у собі елементи ігрового та документального кіно. Наприклад, у неї вмонтують хронікальні кадри зі знімального майданчика картини «Сумка дикпур'єра» — найстарішої режисерської роботи Довжен-

ка, що збереглася до наших днів.

Головну роль в «...Одеському світанку» зіграв музикант Сергій Бабкін, екс-учасник реггі-гурту 5'nizza. У його кар'єрі це

вже п'ята акторська робота у кіно. А дружину великого режисера, Юлію Солнцеву, зіграє дружина самого Сергія — Сніжана. Спочатку авторам стрічки не дуже подобалася ідея доручати

головні ролі подружжю, адже це тягне за собою певні ризики. Проте їхня портретна схожість зі своїми персонажами була настільки сильною, що у продюсерів не залишилося вибору.

Режисером фільму виступив Артем Антонченко, у кар'єрі якого це одна з перших серйозних робіт. А продюсерами — Костянтин Коновалов та Володимир Філіпов («Іван Сила», «Той Що Пройшов Крізь Вогонь»). Стрічка знімається на грант Президента України, що становить 200 тис. грн.

Ця картина стане прологом до повнометражного проекту «Олександр Довженко. Одеський дебют», яку планують випустити на екрани у 2016 році.

Антон ФІЛАТОВ

Головний редактор
журналу «Український театр»
Надія СОКОЛЕНКО

театр

■ ЛЬВІВ

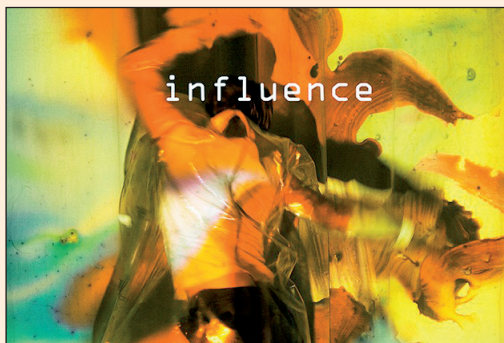
6 жовтня у Національному театрі імені М. Заньковецької відбулася благодійна вистава «У.Б.Н.» Г. Тельнюк, кошти з якої скеровано на потреби українських військових. Загалом завдяки акції зібрано 55 000 грн. Гроші було переказано на рахунок релігійної організації «Місія "Центр Військового Капеланства"» Української греко-католицької церкви.

■ КИЇВ

24, 25 та 29 жовтня у Києві в Центрі Курбаса та в галереї G13 українсько-нідерландський проєкт Mime Wave Ukraine презентуватиме виставу «Influence – Вплив» про вплив навколишнього світу на людину.

На створення постановки авторів надихнули події в Україні зими – літа 2014 року. До проєкту долучилися перформер і режисер Анастасія Любченко (Україна – Нідерланди), аніматор та перформер Наталія Скрябіна (Україна), композитор Тейс Фелперлаан та музикант Мейсван Ванмердам із Нідерландів, а також сучасний український молодий драматург Маріам Агамян.

29 жовтня після вистави у G13 відбудеться також лекція «Сучасний європейський фізичний театр». Автори вже зіграли виставу «Influence – Вплив» в Амстердамі, а також покажуть її 19 жовтня у Варшаві.

■ УКРАЇНА

Стали відомі результати драматургічного конкурсу V фестивалю «Тиждень актуальної п'єси», заснованого центром «ТЕКСТ». До журі, яке відбило п'єси з-поміж 70 надісланих на конкурс, увійшли Володимир Гориславець, Максим Курочкін, Андрій Май, Кіра Малініна, Антон Романов, Тамара Трунова, Ірина Чужинова, Христина Хоменко і Наталія Ворожбит.

Особливо відзначило журі п'єси Павла Ар'є «Про смачну і здорову їжу» (Львів – Кельн), Андрія Бондаренка «Літо майже минуло» (Львів), Тетяни Гоцак «Я хочу женитися» (Київ – Хургада), Юлії Гончар «Валдай» (Київ), Олексія Доричевського «Барсуки» (Київ), Тетяни Киценко «Кімната абсолютної тиші» (Київ) і Тати Крижанівської «Системний стан» (Харків).

У рамках фестивалю, що відбудеться у листопаді цього року в Києві, у форматі сценічних читань будуть представлені нові п'єси Петра Армяновського (Донецьк), Наталії Блок (Херсон), Дана Воронова (Київ), Ірини Гарець та Віктора Красовського (Полтава – Мінськ), Яни та Дена Гуменних (Київ – Кіровоград), Олександра Зирянова (Херсон), Анастасії Косодій (Запоріжжя), Дмитра Левицького (Київ), Євгена Марковського (Херсон), Ольги Мацюпи (Львів – Люблін), Олега Михайлова (Харків), Артура Невінчаного (Київ), Елвіна Рзаєва (Київ), Лени Роман (Київ), Людмили Тимошенко (Львів), Максима Черниша (Київ), Віталія Ченського (Київ). У номінації «коротка п'єса» у шорт-лист конкурсу вийшли Олена Астасьєва (Херсон), Наталія Блок (Херсон), Віталій Ченський (Київ) і Сергій Щученко (Київ).

Новий старий хазяїн

Надія СОКОЛЕНКО

У Національному театрі імені Івана Франка відбулася прем'єра п'єси корифея українського театру Івана Карпенка-Карого «Хазяїн», створена 1900 року.

Цією виставою режисер Петро Ільченко продовжив у театрі серію постановок класичної української драматургії – це і «Кайдашева сім'я» за І. Нечум-Левицьким, і «Шельменко-денщик» Г. Квітки-Основ'яненка.

Іван Карпенко-Карий свого часу зробив спробу зреагувати на нові реалії українського суспільства пореформених часів у Російській імперії, коли з'явилися багатії, для яких збагачення стало сенсом життя, більшим за саме існування, за почуття, за гідність. У першій постановці 1901 року на сцену вийшли мало не всі корифеї українського театру – брати Тобілевичі та Марко Кропивницький.

Дія п'єси відбувається в родині заможного господаря – Терентія Пузиря. Тут, як годить-

ся, все і вся підпорядковано грандіозним планам та інтересам хазяїна. Він – людина, безумовно талановита, яка глибоко усвідомлює свою силу та обдарованість у «бізнесових» справах. Нюхом, шкірою, всіма нутрощами відчуває, розуміє, де, як і в чому знайти зиск. Цю особливу самозречену одержимість багатством дуже цікаво передає Петро Панчук.

П'єса вирізняється яскравими народними характерами, соковитим гумором, гостротою слова, що увібрало в себе все розмаїття та парадокси на-

родної лексики. І, безумовно, всі перипетії класичного твору не можуть не викликати асоціації із сьогоденням, також сповненим «стягання заради стягання», яке знищує людину як духовно, так і фізично.

Коментар режисера-постановника Петра Ільченка: «Для мене це майже біблійна історія про те, що ніякі земні багатства не врятують ані людини, ані її душі. І будь-яке бажання за допомогою грошей заволодіти світом в очах людей і Бога виглядає смішним і недолугим. У п'єсі, як у житті, переплете-

но і смішне, і трагічне. І все ж – більше оптимізму, адже ж ми знаємо, що саме життя здатне все виправити. Як казав святий Павло, «любов все виправить»».

Петро Ільченко, попри безумовні паралелі із сучасністю, не вдається у банальне осучаснення п'єси і теми через насичення сценічного світу атрибутами нашого часу. Натомість його підхід до прочитання радше можна назвати вираженням глибокої поваги, спробою дати змогу драматургії говорити самій за себе, адже закладені у ній ідеї, на жаль, актуальності не втрачають і 100 років потому. Режисер надає глядачеві можливість відшукувати і зчитувати цю костюмовану постановку як метафору сучасного нам життя. Як відповідь на те, що стається з людиною, яка забуває про те, що вона людина, що навколо неї живі люди, коли вони перетворюються на знаряддя і засіб здобуття грошей...

Іван Карпенко-Карий був надзвичайно іронічним і критичним до своїх сучасників. Чи вдається і нам критично поставитися до нашого сьогодення?

Фото Валерії ЛАНДАР

На Першій сцені сучасної драматургії «Драма.UA» презентували новий театральний проєкт «R+J» за «Ромео і Джульєттою» Вільяма Шекспіра.

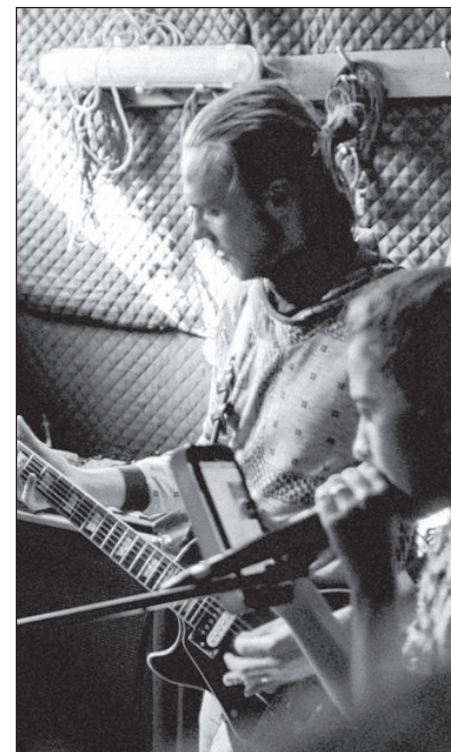
«R+J» – ініціали героїв нового часу Роми та Юлії. Він зі Львова, вона з Горлівки. Львівський драматург Сашко Брама та київський режисер Ігор Білиць здійснили спробу розповісти в театрі про те, що відбулося з усіма нами минулої зими, і про те, що відбувається з нами й досі...

Шекспір і АТО

Ця історія є ремейком найтрагічнішої п'єси Шекспіра. Давня війна родів Монтегкі й Капулетті трансформується у неприязнь Сходу і Заходу України. У «R+J» цей конфлікт спирається на давні, випещені владою сусідньої країни міфи, гучні заяви політиків, облудливі теленовини, агресивну антиукраїнську пропаганду. Багато жертв, ще більше образ та страхів.

Форму для майбутньої вистави обрали надсучасну – рок-концерт із мультимедійним супроводом. Тут не буде звичних українському глядачеві старовинних камзолів та опатних суkenок, замість віршів про кохання – драйвові треки, замість часу минулого – час теперішній. У нього в руках – електрогітара, вона вміє співати хард-рок.

Автор ідеї та драматург проєкту Сашко Брама каже: «Відчуваю свою безпорадність перед війною... Що я можу зробити, щоб вона припинилася? Нічого. Все, на що здатен, – це вистава, яку ми зараз робимо з друзями. Таким чином ми говоримо з людьми, і в цій розмові багато болю, багато туті за любов'ю, яка могла би пом'якшити наші серця».

Головний редактор
журналу «Музика»
Ольга ГОЛИНСЬКА

Музика

■ CARIBBEAN CLUB

«Табула Раса» 22 листопада – у «Caribbean Club». Важко повірити, що легендарній українській рок-групі цього року – 25! Такий само молодий і харизматичний голос у Олега Лапоногова, такі ж цікаві у музичному плані, нетривіальні за текстами композиції. Після тривалої перерви у квітні цього року «Табула Раса» презентувала новий альбом «Рисунки на етаже», де діляться досвідом, добутим із роздумів про людину, навколишній світ, прості й вічні істини, у нетлінності і дієвості яких кожен із нас переконується, долаючи свій (і тільки!) шлях. На концерті у «Caribbean Club» музиканти зберуть усе найкраще зі свого доробку, а також – публіку, котра цінує хорошу «живу» (в усіх розуміннях) музику.

■ STEREO PLAZA

Горан Брегович і «Wedding and Funeral Orchestra» – 22 листопада у «Stereo Plaza». У запальних балканців у Києві – своя публіка, яка із нетерпінням чекає чергового візиту «Wedding and Funeral Orchestra». Цього разу вони зіграють великий концерт із старих і нових композицій, й тому числі й із торішнього альбому «Champagne for Gypsies» («Шампанське для циган»), у створенні якого взяли участь такі музиканти, як Eugene Hütz (тобто наш Євген Гудзь із «Gogol Bordello»), франкофонний Stephan Eicher (Швейцарія), «The Gipsy Kings» та інші ідейно-естетичні однодумці.

■ ЖОВТНЕВИЙ ПАЛАЦ

Септет мідних духових інструментів «Mnozil Brass» 27 листопада покаже у Міжнародному центрі культури і мистецтв «Жовтневий палац» програму «Happy Birthday».

Цим хлопцям, колишнім випускникам Віденської консерваторії, не потрібні ані світлові ефекти, ані кордебалет, ані бек-вокал (вони й самі неслабо співають – і в унісон, і на чотири голоси а cappella!) Протягом двох годин вони – музиканти-духовики найвищого класу – міцно утримують увагу публіки лише за допомогою своєї віртуозної майстерності, доброго гумору та фантазії. Поза їхньою увагою не залишається ні класика, ні саундтреки з кінофільмів, ні фольклор різних народів, ні рок- і поп-музика, – у будь-якому стилі та жанрі вони знаходять те, над чим можна посміятися. А звучить ця сімка, як цілий оркестр. До слова, у Києві «Mnozil Brass» приїздять уперше.

«Музика» у Кіровограді

Майя РЖЕВСЬКА

Презентацією журналу «Музика» фактично розпочався в Кіровограді XII музичний фестиваль імені Кароля Шимановського.

Журнал у його оновленому вигляді (за минулий і нинішній роки) презентувала у приміщенні Музею Юлія Мейтуса відомий музикознавець, кандидат мистецтвознавства, старший науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені Максима Рильського НАН України Ірина Сікорська.

Оскільки Ірина Михайлівна народилась у Кіровограді й тут закінчила музичне училище, йшлося, насамперед, про її власні публікації в «Музиці» стосовно музичного життя рідного міста. За ці роки таких було кілька: про Кіровоградську дитячу філармонію, композиторський конкурс імені Юлія Мейтуса, фестивалі, присвячені Каролу Шимановському та Феліксу Блюменфельду. Вже протягом двох десятиліть Ірина Сікорська є «повноважним представником» кіровоградської музичної культури в столиці. Особливе місце під час зустрічі зі студентами й викладачами музучилища і ДМШ № 2 імені Юлія Мейтуса було відведено Року Левка Ревуцького: адже до його 125-річчя, окрім спецвипуску, матеріа-

ли про славетного корифея містить мало не кожен номер. Зокрема, Ірина Сікорська торкнулася теми Левко Ревуцький – Максим Рильський, оскільки сама готує статтю на цю тему.

У той самий день на будівлі мистецького факультету Кіровоградського педагогічного

університету імені Володимира Винниченка було урочисто відкрито меморіальну дошку Каролу Шимановському в ознаменування його дня народження та на згадку про його літературно-журналістську діяльність.

Виготовлення (скульптор Віктор Френчко) та встановлення дошки відбулося з ініціативи місцевого Товариства українсько-польських журналістів і за сприяння ЖЭС Республіки Польща. Під час відкриття експонувалися картини студентів мистецького факультету, написані під враженням від музики видатного польського композитора-земляка.

Загалом фестиваль має надзвичайно насичену програму: концерти Муніципального камерного хору під орудою Юрія Любовича і київського піаніста Артема Ляховича, зустрічі зі столичними музикознавцями Тамарою Гнатів і Оленою Корчовою, поїздки пам'ятними місцями, пов'язаними із Шимановським (Тимошівка, Орлова Балка), презентація альбому «Кіровоградщина музична» тощо.

Фото Юлії БИЧКОВОЇ

Пісні для захисників

Завтра в Національному палаці мистецтв «Україна» відбудеться концерт лірико-патріотичних творів композитора Олександра Злотника.

Як виникла ідея провести концерт? Чому саме така назва? Із цими запитаннями напередодні ми звернулися до народного артиста України, ректора Київського інституту музики імені Рейнгольда Глієра Олександра Злотника.

– Ідею продиктувало саме життя. Це наше сьогоднішнє. Мабуть, нікого не омине те, що відбувається зараз в Україні. Я ще на початку 1990-х років, та й, власне, завжди говорив, що нам постійно потрібно думати про патріотичне виховання. Цей концерт зараз на часі. Ну, що може зробити композитор у такий складний для батьківщини період? Він може написати пісні, які підтримуватимуть наших захисників, бійців у зоні АТО. А виконавці радо погодилися підтримати цей проект.

У програмі звучатимуть деякі мої старі ліричні пісні. Та хоч і написані вони років десять тому, а враження таке, ніби народилися зараз. Наприклад, пісня на вірші Степана Галябарди «Я не хочу гратися у війну», пісня «Нам є що захищати» на

вірші Олександра Вратарьова, яка й дала назву концерту... Але буде й багато нових пісень, написаних саме тепер.

Взяти участь у концерті зголосилося багато моїх друзів, – тих, із якими роками йду пліч-о-пліч: Василь Зінкевич, Оксана Білозір, Віталій Білоножко, Лілія Сандулеса, Іво Бобул, Алла Кудлай, Надія Шестак, Павло Зібров, Іван Попович, Катерина Бужинська, Наталія Бучинська, Олександр Тищенко, Тетяна Піскарьова, Софія Злотник, Дмитро і Назар Яремчуки, Анна Сингаєвська, Володимир Ткаченко, Олег Шак, Любов і Віктор Анісімови, Василь Бондарчук, квартет «Гетьман», Муніципальний оркестр, Ансамбль Збройних сил України. Зі Львова приїдуть мої маленькі друзі – дитячий ансамбль «Цьомочки». Будуть представлені й виконавці з Київського інституту музики імені Рейнгольда Глієра.

Користуючись нагодою, хочу подякувати за підтримку Міністерству культури України.

Людмила ЧЕЧЕЛЬ
Інтерв'ю з Олександром Злотником читайте в журналі «Музика»

22.11

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПАЛАЦ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ
ЖИВИЙ ЗВУК
ТЕЛЕВІЗІЯ

palace-ukraine.com
заповнює квитки
247 23 03

PARTER 100
287 87 87

В. ЗІНКЕВИЧ
О. БІЛОЗІР
С. БІЛОНОЖКО
Л. САНДУЛЕСА
Н. БУЧИНСЬКА
І. БОБУЛ
А. КУЛААЙ
П. ЗІБРОВ
І. ПОПОВИЧ
Н. ШЕСТАК
К. БУЖИНСЬКА
О. ТИЩЕНКО
Т. ПІСКАРЬОВА
С. ЗАОТНИК
А. ЯРЕМЧУК
Н. ЯРЕМЧУК
А. СИНГАЄВСЬКА
О. ШАК
А. АНІСІМОВА
В. АНІСІМОВ
К. ОХРИМЕНКО
квартет «ГЕТЬМАН»
ансамбль «ЦЬОМОЧКИ»
Муніципальний оркестр
ансамбль ЗСУ
ансамбль скрипалів
Київського інституту музики
імені Р.М. Глієра

Нам є що захищати...

Олександр ЗЛОТНИК

ОРГАНІЗАТОР: ПІДРУКРАЇНА Т.ЕЛ. +38 (044) 247 23 03

редактор
Руслан ОНОПРИЄНКО

НОВА КРАЇНА

БРАТИ ГАДЮКІНИ: «Перебування на сцені – то найсильніший наркотик»

Валерія ПОЛИЩУК

«Брати Гадюкіни» повернулися. Це непросте рішення хлопці ухвалили у 2013 році – після концерту «Я вернувся додів» пам'яті свого фронтмена Сергія Кузьмінського.

Тоді багато друзів та шанувальників команди запропонували відродити справу «Гадів». І ось результат: цього року з'явився їхній новий альбом «Made in Ukraine».

В підтримку альбому команда вирушила в тур Україною, який розпочала з рідного Львова. Напередодні концертів ГАДи розповіли «Українській культурі», як змінився з часом їхній музичний стиль, чим вони займалися під час творчої паузи на кого розраховані сьогодні композиції мегапопулярного гурту 90-х.

– Ви запевняли, що після смерті вашого лідера Сергія Кузьмінського група завершить творчий шлях. Як виникла ідея вдруге увійти в ту саму воду?

Ігор Мельничук: Поперше, ми ніколи так однозначно не казали. У 2006 році в нас була акція, яка називалася «10 лет спустя» – отак, на суржику. Це як «Три мушкетери. Продовження». А потім ми ще сміялися, що буде «20 лет спустя». Ми виникли, як фантом. А вода... Вона завжди одна й та сама, лише ми змінюємося.

– Але ж змінилася публіка, смаки, пріоритети.

І.М.: Так, прийшла молодь, до якої ми якраз найбільше звертаємося. Вона будуватиме, змінюватиме майбутнє. Наше покоління вже себе показало. За 20 років України, скажемо чесно, ми багато чого не зробили. Люди, які керують країною, мали шанси щось змінити, але вони себе дискредитували. Хочеться і нам показати, що не все наше покоління було таке вже ганебне. І хочеться, аби молодь брала все до своїх рук і починала працювати. І має бути якийсь

ланцюг. Як у японській сім'ї: є діди, батьки й діти.

Павло Крахмальов: Спочатку виникає питання, чи хтось зі старшого покоління випустить молодь на той шлях, оптимістично сприйнявши ситуацію, що сталася в період революції Гідності. На мій погляд, власне молодь стала носієм і поштовхом того, що сталося на Майдані. І вже сьогодні молодь готова сказати: я не дозволю управляти собою,

побігли писати про нинішній день. Усе створено завчасно. Можливо, наступний альбом й говоритиме про всі ці події, але це ні в якому разі не кон'юнктурний хід: ми й так би зібрались.

П.К.: Справа в тому, що, дійсно, музика й перебування на сцені – то найсильніший наркотик. Воно міцно сидить всередині, і рано чи пізно неврозривається, дає якийсь поштовх і вилив тої енергії.

– Але ж згадайте: ви були піонерами вітчизняного року, і було екзотично, що співаєте українською. Ви маєте задум повторити той успіх? Чи для вас важливо просто вийти на сцену й виявити себе?

І.М.: Ми не ставимо перед собою завдання повторити успіх гурту як кінцеву мету. Цей альбом ми не робили на суржику, як це було в 90-х роках, тому що вже й суржик

як масою. І ця молодь представляє зрілу націю України, яка вже народилася й остаточно зміцнюється.

– Є підозра, що ваше повернення на сцену пов'язане з подіями, які сталися в Україні за останній рік.

І.М.: Тому що цей альбом не такий веселий і світлий, як попередні? Ми сподіваємося, що таких сумних альбомів більше не буде. Пісні народжувалися в період, коли ще не пахло революцією, ще була стара «система» при Януковичу. Мене вона не влаштувала. Я відчував якесь напруження в суспільстві й у собі. Тож ці пісні не написані, як кажуть, на злобу дня. Наприклад, пісню «Барикада» ми не

І.М.: Я вважаю, що рок-музика якоюсь мірою соціальна. І такі злами мають породити не тільки наш прихід на сцену. Зараз я вірю, що багато молодих колективів, у першу чергу, викажуть свій погляд на події.

П.К.: Деколи до нас звертаються молоді виконавці, артисти. Питають поради, чи варто йти шляхом музики, шоу-бізнесу. І відразу ти їм кажеш: той шлях дуже складний, але ти можеш прямувати далі й робити це, якщо ти конче знаєш, що ти не можеш цього не робити. От зараз, напевно, виникла така ситуація, що ми просто не змогли цим не займатися. Власне, тому з'явилася потреба комусь розповісти свою історію.

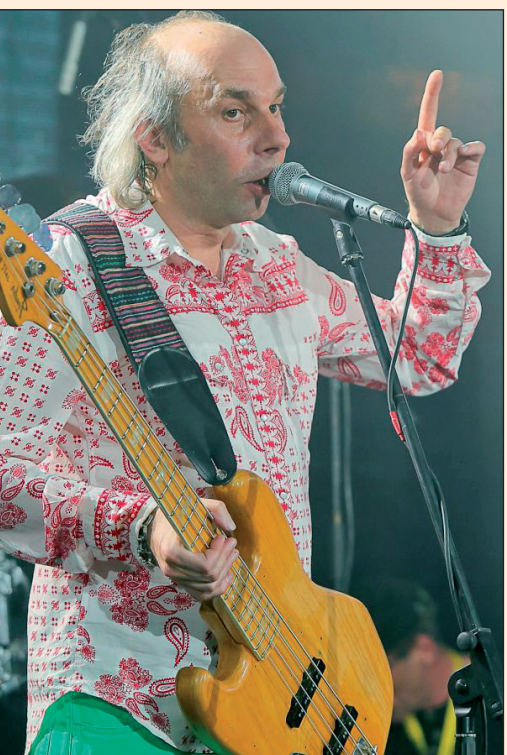
змінився. Тепер люди майже так не говорять, навіть на заході України. Хоча ми стараємося не писати пісень чистою літературною мовою. Наше завдання – нести людям радість, особливо в такий час, як зараз. Ми не можемо всі сісти, схопитися за голову й сказати: грошей нема, надворі війна, все погано. Навпаки, треба з посмішкою вставати й робити справу.

– А була у вас пропозиція, від якої неможливо відмовитися?

П.К.: Таких не буває.

І.М.: Сподіваємося, що й не буде, тому що все має свою ціну, на жаль. Якщо запропонувати нам мільйон доларів, то не факт, що ми вчинимо по-людськи. ▶

Нова країна

► Я зі свого боку радий, що в мене не було такої спокуси. Ми вже з Павлом говорили, що в нас навіть нема можливості десь украсти. Ми робимо музику. В нас немає спокус, тому ми такі чесні (сміються — Авт.).

— **Чим ви займалися, коли пішли зі сцени?**

І.М.: Ми з Пашею писали музику до фільмів, в основному до серіалів. Працювали й працюємо на замовників. Тому куди воно далі йде, нам і не відомо. Хоча говорять, наче потім крутять і в Ізраїлі, і по каналах Америки та Канади. Загалом це і є наша діяльність. Музика до кіно — це дуже цікаво. І, в принципі, повернення «Гадюкіних» — не через брак коштів. Зараз «Гадюкіни» несуть нам одні втрати: і час — у мінус, і фінанси. Ми відмовляємося від якихось комерційних проектів, бо нам треба проводити репетиції, зводити альбом (у нас є своя студія). Багато часу витрачаємо на цю справу.

— **А на корпоративи, весілля вас запрошують?**

І.М.: На весілля не запрошують. Та у свій час, будучи піонерами, грали і на весіллях, і на вечорницях. Так що і цей опит імеєм.

П.К.: Але знаєте, то дійсно великий досвід. І хай мені хтось зі скепсисом скаже, що вони грали на весіллях. Ні фіга. Це хороша школа. Якщо ти справляєшся з такою роботою, це тобі дає плюс. Ще одна мова спілкування.

— **Чи були у вас тісні стосунки з владою, коли вас заохочували виступити на «кремльовських» концертах?**

І.М.: У нас і зараз було немало запрошень виступати від різних партій. Позавчора нам подзвонив наш директор і каже, що є пропозиція заробити грошей. Ми принципово сказали: «Не». Політичні акції — це не наша історія.

П.К.: Але нещодавно зіграли концерт для людей з обмеженими можливостями на Хрещатику. Було супер. Сиділи люди в візках, посміхалися. Це була публічна акція, тож переживали. Часом політики раз — і вигулькнуть десь там у кінці концерту. Були, звичайно, у нас можливості вляпатись в якісь історії політичні, але ми береглися.

— **Як ви ставитесь до бойкоту Ані Лорак та інших артистів, які виступають у Москві?**

І.М.: Мені здається, що історія з Лорак вийшла через

те, що в Києві почався Майдан, а в неї вже був «заряджений» концерт у Кремлі. Це величезні кошти на апаратуру, підготовка, та й за касування концерту — штрафи. Тому, мабуть, вона й вирішила виступити. Я не вигороджую її. І не розумію артистів, які виступали в Криму. Мені здається, що їм треба міняти громадянство. Не хочу їх засуджувати, але ми так би не зробили. А те, що в неї яйця кидали, — негарно. Де гарантія, що в тебе завтра не кинуть? Тим більше, що Лорак не робить ніяких заяв.

— **А, скажімо, Таїсія Повалій? Вона їздила до Москви в Думу й скаржилася, що в нас дуже погана країна тепер.**

А от бути соціальними — це вже справа рок-музикантів. Поп-музика ніколи не була політичною. 90 відсотків співають про любов, якої нема чи яка є. Яка ж тут політика?

— **Ви казали про альбом. Не було у вас страху, що ваші фани не сприймуть його?**

І.М.: Був. У нас є чітке розуміння, що якась частина наших старих слухачів, які люблять тих «Гадюкіних», можуть сказати: стало гірше, ніж було. Коли тобі 18–20 років і ти тоді полюбив, а ще почув пісню якусь, наприклад «Роксоляну», і всі зірки зійшлися на небі, то скільки б ти не писав «Роксолян», то все одно перша

продовжується — це вже удел критиків... На наш виступ на фестивалі «ЗахідFest» прийшло 10 тисяч людей, які дуже світло й радісно сприймали нові пісні. І наш товариш то знімав. Єдина наша рекомендація режисерові монтажу — щоб якомога більше було публіки, облич, посмішок, весь ряд емоцій, які там були присутні. І «ЗахідFest» дав нам відповідь, що треба то робити, і воно сприймається. Плюс — жодного помідора (сміються — Авт.).

— **Які у вас очікування від туру? Наскільки важко було влаштувати?**

І.М.: Знаєте, тур не можна сприймати так. Як і все в «Гадюкіних», воно не схоже ні на

І.М.: Я думаю, що вона вже, мабуть, змінила своє громадянство. Бо, будучи громадянкою України, робити заяву такого роду? Не розумію.

— **А чи може бути в сучасній Україні мистецтво поза політикою?**

П.К.: Може. Дуже багато з наших артистів, особливо тих, які співають російською, — космополітичні. Вони виступають у Москві. Та чого їх рухати? Хай собі виступають. Я би просто конкретизував: не треба плутати соціальність і політику. Як Ігор уже сказав, мистецтво не може бути асоціальним. А політика — це вже така субстанція. Я не хотів би, щоб «Гадюкіни» влазили в політику. Хоча, звичайно, у кожного свої погляди. Але лізти в політику — це не спра-

буде краще. Ми це розуміємо, і готові до тієї критики, яка буде й була вже, мабуть. Ну то хай! Якщо тобі не подобається новий альбом, не слухай. А ми лише за собою право висловлювати думки сьогодення.

Не хотілося б наслідувати старе. Були пропозиції від різних вокалістів замість Кузи в нас співати. Ні, якщо Сергія не стало, то його місце на сцені залишилося для нас. Нас було п'ятеро. Значить, нас буде четверо. Хтось із нас піде — буде троє.

— **Тобто ви не хочете, аби було на кшталт «Queen» та Адама Ламберта?**

Ні-ні-ні. «Гадюкіни» — це не просто музична група. Насправді, це така формація, яка живе, і за то її люблять. Чому народився той феномен і чому

що. Бо в країні йде війна. Чи потрібна наша музика? Я вважаю, що потрібна. Ми вперше їдемо в тур за свій кошт. Їдемо в тур для того, щоб бути разом з людьми конкретно в тих місцях.

— **Чи включає цей тур концерт у зоні АТО?**

П.К.: Технічно такому великому гурту досить важко їхати в польові умови. В нас немає таких пісень, щоб співати вдвох чи втроєх. Це буде зовсім інше. Тобто немає сенсу. Ми робимо по-іншому: ми допомагаємо. В нас є новий альбом, викладений у вільному доступі на сайті та запропонований для безкоштовного скачування. У нас є конкретна Волонтерська сотня, з якою ми товаришуємо, якій намагаємось допомагати. Хто хоче —

Нова країна

може перерахувати гроші переселенцям та постраждалим в зоні АТО. Під час концертів ми також намагаємося збирати гроші саме на Волонтерську сотню. Сьогодні ми вже точно знаємо, що волонтери у Львові та Дніпропетровську привезуть до нас на концерти з госпіталів бійців, які одужують.

– Ви якось вшановуєте дні народження Сергія Кузьмінського? Є ритуали?

І.М.: От зараз на «ЗахідFest» була річниця. Відвідали могили. Наш товариш Олексій Золотарьов (скульптор) зробив пам'ятник, який ми встановили ще 2012 року. Я підтримую зв'язки з його мамою та сестрою. Коли Кузя був живий, він довго жив у Москві. Ми не дуже часто спілкувались. Але для нас, для кожного важливо було знати, що все нормально. І того достатньо.

– Фронтмен — це 80 відсотків успіху колективу. Хто у вас зараз фронтмен?

П.К.: У нас старі пісні, в основному, співає Михайло Лундін. Ми спеціально не брали вокаліста замість Сергія. У нас і дівчата почали співати сольну пісню.

– А ваші родини вас підтримують у цьому поверненні?

П.К.: Вони завжди нас підтримували. Тому вони й наші родини.

– Ви комусь передали свій талант? Чи є у вас в родині наступне покоління музикантів?

І.М.: Я принципово не хотів налаштувати доньку на музику, хоча в неї добрий слух. На мою думку, шлях музиканта а) важкий, б) тут має бути якась везіння. Я вважаю везінням те, що я в рок-музиці. Але в нас є знайомі, яким просто не пощастило. Вони так і лишилися нереалізованими. Дочка малює, закінчує зараз художню академію. Дай Боже, щоб їй, крім таланту, було й щастя.

П.К.: А в мене ще малі діти. Одній 10 років, а другій — 2 роки й 4 місяці.

– Чому дуже багато львів'ян перебралося до Києва?

І.М.: Не всі львів'яни приживаються в Києві, але багато хто це зробив. У мене зі Львовом донедавна були асоціації, що це земля, родюча на талановитих людей, але умов для зростання замало. А не приживаються, бо темп життя зовсім інший. У Львові він набагато повільніший. Я зараз навпаки чую, що багато людей їдуть до Львова жити. *По-перше*, пре-

красне місто. *По-друге*, не такі дорогі квартири. У Києві більше розкидані люди, а у Львові ти можеш йти та в будь-який момент зустріти знайомого. В Києві це важче, тому що мало хто Хрещатиком ходить.

П.К.: Страшенно люблю Львів. Це моє рідне місто. Себе асоціую з тим містом. На жаль, на той час, коли ми переїхали в Київ, не було умов для зростання. Зараз усе змінюється. І я, коли приїжджаю до Львова, закохуюся в нього по-новому. Це не «закостеніле» місто, яке зупинилося в розвитку.

– Це правда, що у львів'ян є патріотичний ген?

П.К.: Це не ген — вірус. Бо хто б мені сказав десь 5–10 років тому, що в Києві на руском языке будуть кричати «Слава Україні!»? А звідки то пішло? Зі Львова.

І.М.: Не згоден, що це вірус. Я два роки тому перевіз своїх батьків до Києва, тому що вони вже відносно старенькі й треба бути разом. Батько мій не дуже хотів. На той час

він скептично ставився до Києва, до патріотичних настроїв у столиці. Він ходив на Майдан та змінював свою думку. Зараз самі кияни себе побачили по-новому. І Одеса мене здивувала, і ставлення одеситів до України. Це якась була хімічна реакція.

– У вас були концерти в Донецьку чи Луганську?

І.М.: Свого часу були. Ми ніколи не бачили якоїсь різниці між слухачами й співаками українською. Для мене досі нема різниці між Сходом, Центром та Заходом. Нездарні наші політичні керівники, які протягом усього часу незалежності проводили політику усвідомлення, що ти громадянин України, а не українець.

Це різні речі. Не можна шахтарю сказати: «Ти — українець. Вдягай вишиванку». Він інший. Треба постійно з ним мати контакт і виховувати в ньому громадянську позицію. Коли Володимир Кличко бився з Олександром Поветкіним, вся Україна — і в Луганську, і в Донецьку — вболівала за

Кличка, бо всі себе відчували громадянами України. Але політики почали дерти країну: «Я буду по-русски, а я — по-українски». Нас зробили ворогами.

П.К.: Навіть серед російськомовних змінилося ставлення до української мови. Багато людей почали цікавитися українською мовою завдяки «Братам Гадюкіним», незважаючи на весь той суржик. Справа не в мові. Справа у ставленні до того, що ти — громадянин України. Це треба виховувати. Знову розводять проблему мов. Та хай собі говорять, хто як хоче. Нема проблем.

– У вас є гурти, з якими ви товаришуєте?

І.М.: Найближчі для нас хлопці з гурту «Кому вниз». Ми й раніше товаришували, і тепер відзвонюємося, іноді кепкуємо. А в принципі, з усіма ми знайомі, підтримуємо нормальні стосунки. У 2011-му я познайомився з Андрієм Хливнюком з «Бумбоксу». Справив на мене приємне враження.

– Україномовні гурти — це такі хлопці з гумором. Як ви думаєте, яке майбутнє в українській рок-музиці? От росіяни часто кепкують, що наші виконавці дуркують на сцені.

П.К.: Завжди є мистецтво, а є шароварщина. Мені здається, що росіяни досить розумні люди, щоб відрізнити справжнє мистецтво від шароварщини. А шаровари — ще не значить, що це погано.

редактор
Світлана СОКОЛОВА

арт-проект

■ АВСТРИЯ

Фотороботи Tenderness та Amour d'affaire українського фотомитця Дмитра Собокара завоювали золоті медалі на конкурсі Trierenberg Super Circuit 2014 (найбільший щорічний фотографічний салон світу, який називають фотографічним «Оскар»).

■ ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

У музеї-студії фотомистецтва презентовано виставку фотографії члена Національної спілки фотохудожників України Євгенія Компанійченка «Крим попури», яка відображає три місяці мандрів по Феодосії, Керчі, Ялті, Євпаторії, Севастополю..., сходження на плато Карабі, Генеральські бухти на Керченському півострові, блукання в заповідних лісах...

■ КИЇВ

23 листопада, у День народження Блаженішого Митрополита Володимира, у галереї «Соборна» відкриють фотовиставку, присвячену пам'яті Блаженішого Владика. Представлять фотографії Митрополита, роботи православного фотографа з Краматорська Ігоря Граченка та юної художниці Маргарити Головакіної.

До **12 грудня** – фотовиставка Еміне Зіятдінової «Немає іншого дому» у виставковій залі офісу Програми імені Фулбрайта. Історії людей з Криму, розповідь про проблеми за невизначеної геополітичної ситуації.

■ ОДЕСА

Новий пам'ятник – глядачеві – відкрив Одеський художній музей, якому виповнилося 115 років.

Допитливий глядач з довгим носом прискіпливо розглядає картину. Фігуру створив Одеський скульптор Олександр Князик. Композиція встановлена на постаменті у вигляді грецької колони при вході до музею. За словами директора Віталія Абрамова на урочистостях, на знак вдячності вісьмом мільйонам осіб, які відвідали заклад за час його існування, з'явився єдиний у світі пам'ятник завсіднику музеїв!

Найактивнішим глядачем визнали одесита Олега Крепостняка, який отримав сертифікат на безкоштовне відвідування закладу впродовж року.

Сергій ГОРИЦВІТ
Фото автора

Світлана СОКОЛОВА

Перемогу принесла небайдужість.

Серія картин Ганни Мілевської «Люди-риби» зупиняла глядачів, які завітали на Міжнародну виставку-конкурс сучасного мистецтва Ukrainian Art Week (Український тиждень мистецтв). Вона щойно проведена в столичному Центральному будинку художника.

Люди ознайомилися з кожним твором окремо, бо в сюжетах бачили болючі питання. Недарма саме за підняття актуальних проблем сьогодення журі відзначило картини першим місцем на Міжнародному конкурсі концептуального мистецтва.

Сумні й лукаві, гротескні люди-риби немов запрошують: почув мій німий крик: «Люди, схаменіться!», – викликаний міркуваннями автора про Україну та світ.

«Ось робота про долю Криму, – пояснює Ганна. – Монстрик, який забрав півострів (рибу з покірним виглядом), і безликі люди, які без боротьби віддали йому рідний край. А тут Європа, Америка, Росія домовляються – що зробимо з нашою державою? Відірвала шматок Росія з віником у плавнику (вважає, що здій-

Безмовний крик

сноє чистку). Та сильна Україна каже: ситуацію змінимо».

«Яскрава художниця не схожа ні на кого, – каже генеральний директор Ukrainian Art Week Олена Яшук. – У неї своя символіка. Картини насичені емоційним запитанням, поставленим інтелігентно. І це не просто крик. Не даючи відповіді, глядача підштовхують до роздумів».

Серія її нових робіт «Люди-риби» відтворює духовну ситуацію, притаманну, напевно, всьому світові, бо людство переживає разом із нами етап переходу із однієї свідомості в іншу».

Її роботи посідають призові місця на Українському тижні мистецтв. І він показує її творчість за кордоном. Олена

Яшук свідчить, що твори Ганни популярні: в Італії люди вступали в діалог із художником, у Берліні їм була близькою її експресивна манера, у Санкт-Петербурзі цікавилися, в інших містах.

Мілевська – лауреат і інших міжнародних форумів: Днів слов'янського мистецтва в Німеччині, Санкт-Петербурзького тижня мистецтв, IX Міжнародного фестивалю підводного зображення «Срібна акула» в Києві та Всеукраїнської художньої виставки.

Картини не повторюються. Постійно переживаючи новий стан, Ганна знаходить для нього форму – серії масок, риб, натюрмортів. І перспективна щоразу іншим самовираженням.

Мистецтвознавець і художник Дмитро Корсунь, поглянувши на картини Мілевської, згадав Ієроніма Босха, який поєднав у творах риси середньовічної фантастики, фольклору, філософської притчі й сатири. Сюрреалісти нарекли його «почесним професором кошмарів», вважаючи, що він «представив картину всіх страхів свого часу... втілює маячний світогляд кінця середньовіччя, словненого чарівництва й чортівні».

Мені ж здається, що люди-риби – це безмовне звернення до нас душі небайдужої людини, доньки загиблого з Небесної сотні, якій боляче за долю рідної країни.

Фото авторки

Обереги для воїнів

У Державній художній середній школі імені Тараса Шевченка діє військово-документально-речова виставка «1941... Герої не вмирають... 2014...»

Представлені особисті речі бійців, які полягли на полі бою, зброя, унікальні історичні фотознімки, документи. Виставку школа організувала за підтримки Міністерства культури України, Національного військово-історичного музею України, Міжнародної асоціації дослідників фортифікації «Цитадель».

Починається експозиція з фотографій родичів працівників навчального закладу, які загинули під час нинішньої війни. Два імені вписані в його Книгу Пам'яті: представника

Служби безпеки України Володимира Шкіри та бійця добровольчого батальйону «Миротворець» Максима Сухенка.

Володимир загинув 24 липня на гвинтокрилі на горі Карачун, а Максим – 29 серпня біля села Горбатенко Старобешів-

ського району Донецької області.

«У школі навчаються обдаровані діти, які мають тонку душу і біль відчувають сильніше. Вони не лише гарно малюють, а й пишуть листівки у зону АТО, роблять обереги для бійців».

Я в захваті від їхньої доброти», – ділиться Олена Авраменко, директор художньої школи, у якій вчаться і юні таланти з Луганської і Донецької областей та анексованого Криму.

Близько десяти батьків учнів воюють на сході. У школі зібрали кошти, на які для бійців купили багато корисних речей, – від спальників до предметів амуніції.

Вікторія КОВАЛЬОВА
Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

редактор
Антон ФІЛАТОВ

сучасне мистецтво

ПАРИЖ

29 листопада у столиці Франції відкривається виставка творчого угруповання «Бактерія». Заражати глядачів своїми творчими пошуками будуть Олекса Манн, Іван Семесюк, Антон Гаук, Віталій Кравець та Юлія Носар.

Філософічний епатаж та коміксовий гіперреалізм дадуть змогу французам «доторкнутися до прекрасного, бо не Лувром єдиним живе человек», – коментують організатори експозиції. До нестями насититися прекрасним (і не тільки) можна буде за адресою: авеню де Месін, 22 – Український культурно-інформаційний центр у Франції.

Задоволення від побаченого доповнить показ бунтарської документальної стрічки Антіна Мухарського «Майдан. Мистецтво спротиву». Куратор проекту – Iulia Ukr.

КАНБЕРРА

До 30 листопада в арт-просторі M16, що у столиці Австралії, триватиме виставка семи молодих вітчизняних митців. Привезла роботи на інший континент художниця Віталія Калмутська. Відома своїми інфантильними полотнами з черепашками, цього разу мисткиня презентувала серію робіт, на яких зобразила свої кроки у різні пори року.

Активну виставкову діяльність молода майстриня розпочала відносно нещодавно – у 2011 році. Відтоді вона проводила персональні виставки, а також брала участь в арт-акціях групи «МММ».

Твори всіх семи художників світлі та оптимістичні. Вони не експлуатують ситуацію в Україні і не замахуються на те, щоб у свій спосіб переосмислити війну та політичні протести. Натомість роботи художників наповнюють глядача позитивною енергією мистецтва.

Куратор Девід Кені назвав експозицію «Сім історій». На його думку, більшість із презентованих на виставці робіт залишаться в австралійських колекціонерів. «Спеціально для цього ми навіть встановили невисокі ціни на полотна», – сказав Девід.

ВАРТІСТЬ СЬОГОДЕННЯ

Антон ФІЛАТОВ

До 30 листопада у київському Мистецькому Арсеналі триватиме IX форум ART-KYIV Contemporary.

Традиційно він стане своєрідним екзаменом, який сучасні митці спробують скласти перед викликами часу.

Загалом у рамках заходу буде презентовано більше 40 проектів сучасних вітчизняних художників. Для більшості з них ця виставка стане «транзитом через вічність», адже їхні твори не затримаються надовго у стінах музею, який збирає найвищі досягнення сьогоденного мистецтва. Проте низка творів стане справжнім одкровенням – завдяки їм експозиція і варта уваги.

Наприклад, у проекті «Свої» будуть презентовані роботи Олега та Надії Тістолів, Миколи Маценка, групи GAZ, Олексія Сая та інші. «На початку року ми презентували цей проект у Харкові. Тоді, коли на сході України лише почалася напрута, було важливо показати саме у тих краях, що ми маємо своє сучасне мистецтво. А зараз ми суттєво розширили експозицію, адже

музейний простір Арсеналу дозволяє представити більш габаритні роботи. Цього разу залучили до «Своїх» московського митця Юрія Шабельникова. Він активно виступає проти путінського режиму та й узагалі планує переїжджати в Україну», – розповідає куратор проекту Ігор Абрамович. У наступному році «Свої» демонструватимуться у Нью-Йорку.

Одразу у двох проектах форуму виставлятимуться роботи Романа Мініна. На сьогодні він – найбільш продаваний художник України. Насичену добірку «Своїх» митець доповнив великим панно, виконаним у власному традиційному

стилі двоколірного колажу. А в проекті Slovenia / ART scanning & Photoarchive Мінін показав свої розмальовані фотографії.

Метафізику українського пейзажу досліджує найдорожчий вітчизняний митець Анатолій Криволап. Переосмислення шевченківської поезії демонструють полотна Влади Ралко та Володимира Буднікова. Відеоарт Оксани Чепелик розкриває актуальну нині тему жінки на війні. А скандаліст Антін Мухарський показує 50 кращих фотографій свого кураторського проекту «Майдан. (Р)еволюція духу».

Хедлайнером ART-KYIV Contemporary стала експозиція іспанця Хосе-Марія Кано,

для якого це перший візит в Україну. Його проект називається «Навіть якщо він впаде, він продовжить боротьбу на колінах». У ньому імпульсивний митець апелює до кориди, яка, на його думку, є вичерпною метафорою випробувань та прихованої гри долі, у якій смерть і народження йдуть пліч-о-пліч.

Також візитери виставки зможуть відвідати освітні програми, орієнтовані як на доповіді, так і на наймолодших поціновувачів мистецтва. Лекції читатимуть Олександр Ляпін, Яніна Пруденко, Віктор Маруценко та інші відомі мистецтвознавці.

Зламани маріонетки

Нині в Україні тривають одразу дві виставки одного з найактивніших вітчизняних скульпторів Миколи Малишка.

До 28 листопада його експозицію «До дерева» можна відвідати у Хмельницькому обласному музеї. А до 1 грудня у київській «Я Галереї» триває виставка майстра «Десять поstateй».

Багато хто з вітчизняних митців наразі експлуатує останні події у країні, аби видатися широкому загалу актуальнішим та зрозумілішим. Грішить цим і Малишко, зазначаючи, що на київській виставці презентуються «роботи, що відображають українське сьогодення».

Серед його робіт одні нагадують застиглий генезис східних ієрогліфів, інші – зламаних маріонеток.

Трапляються також і немов задерев'янілі механізми промислових конвеєрів та неотесані дерев'яні глиби, схожі на тектонічні породи.

Багато робіт здаються незакінченими. Через брак кількох додаткових помахів наждаком поверхня скульптур виглядає грубою. Проте за

здумом художника, ця необроблена фактура добре перегукується із жорстокістю, яка сьогодні заповонила емоційний простір.

«Мистецтво залишається кров'ю, яка живить і продовжує жити суспільство в усі часи», – розмірковує скульптор, якого цікавлять досі невідомі виміри дерева як матеріалу. Шукати раціональні пояснення його роботам немає сенсу.

Микола Малишко взаємодіє з емоціями глядача, нераціональність та стихійність яких часто дає більш точні відповіді на головні питання. Що ж, заплутавшись у наш нелегкий час, глядач, можливо, відшукать на цій експозиції підказку, як розв'язати власні проблеми.

Курп'ян ПЛІВКА

редактор
Алла ЯКОВЕНКО

СТОЛИЧНА АФІША

ІЗ 24 ДО 30 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ

ТЕАТРИ

НАЦІОНАЛЬНА ОПЕРА УКРАЇНИ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

www.opera.com.ua
Вул. Володимирська, 50, тел. 279-11-69 (каса)
25 – Дж. Пуччіні «Мадам Баттерфлай»
(Чіо-Чіо-Сан)

«Мадам Баттерфлай».
Фото Олександра Путрова

28 – П. Чайковський «Лускунчик»
29 – Дж. Верді «Реквієм» –
30 – Вечір одноактних балетів: Танець годин,
Вальпургієва ніч, Дафніс і Хлоя прем'єра
Вартість квитків: 20–300 грн.
У приміщенні театру
26 – Благодійний гала-концерт «Єдина Україна»
27 – Концерт національного оркестру
народних інструментів до 70-річчя від дня
народження В. Гуцала

НАЦІОНАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

www.ft.org.ua
Пл. Івана Франка, 3, тел. 279-59-21 (каса)
24 – Дж. Скарначчі. Р. Тарабузі «Моя
професія – синьйор з вищого світу»
25 – М. Гоголь «Одруження»
26 – В. Шекспір «Приборкання норвільової»
27 – Т. Шевченко «Назар Стодоля»
28 – «Жона є жона...» (за А. Чеховим)
29 – Я. Гашек «Швейк»
30 – В. Шекспір «Буря»
Вистави для дітей
30 (12.00) – Г. Гладков, В. Ліванов, Ю. Ентін
«Бременські музиканти»
Камерна сцена імені Сергія Данченка
25 – Е. де Філіппо «Я – спадкоємець»
27 – «Момент кохання» (за В. Винниченком)
29 – «На полі крові» (за Лесею Українкою)
30 – Т. Вільямс «Скляний звіринець»
Вартість квитків: 20–250 грн.

НАЦІОНАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

www.rusdram.com.ua
Вул. Б. Хмельницького, 5, тел. 234-42-23 (каса)

24 – Ж. Ф. Реньяр «Шаленство кохання»
25 – Б. Нушич «Д-р»
26 – А. Чехов «Вишневі сад»
27 – М. Камолетті «Сімейна вечерея»
29 – Ф. Достоевський «Дядечків сон»
30 – О. Островський «Тепленьке місце»
Нова сцена
28, 30 (18.00) – Е. Мазія «Ігри на задньому
дворі»
29 (18.00) – Н. Птушкіна «Ненормальна»
прем'єра
Сцена «Під дахом»
25 – Ігор Бауершіма «Над прірвою...»
(Norway.Today) прем'єра
26 – Edith Piaf: життя в рожевому світлі»
28 – «Шлюби укладаються на небесах...»
(за Л. Толстим)
29 – Клавдія Шульженко. Старовинний вальс
30 – «Олександр Вертинський. Бал Господній...»
Початок вистав о 20.00
Вартість квитків: 20–210 грн.

КИЇВСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ ДНІПРА

www.drama-comedy.kiev.ua
Просп. Боварський, 25, тел. 517-89-80 (каса)
Основна сцена
25 – Аристофан «Чого хочуть жінки?»
26 – М. Камолетті «Ідеальна пара»
27 – Ю. Коваль «Радість сердечна, або Кепка
з карасями»
28 – Р. Баер «Чотири причини вийти заміж»
29 – М. Фрейн «Глядачі на виставу не
допускаються!»
30 – А. Крим «Жіноча логіка» прем'єра
Вартість квитків: 40–120 грн.
Мала сцена
29 (15.00) – П. Нотт «Дві дамочки
у бік півночі»
30 (15.00) – А. Чехов «Три сестри»
Вартість квитків: 60–100 грн.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРЕТИ

www.operetta.com.ua
Вул. Велика Васильківська, 53/3, тел. 287-26-30
26 – І. Кальман «Сільва»
28 – Симфонічний концерт «Від Баха до
Оффенбахів»
29 – П. Абрахам «Бал у Савойї»
Вистави для дітей
30 (12.00) – В. Бистряков «Острів скарбів»
Театр у фойє
30 – Ж. Оффенбах «Звана вечерея
з італійцями»
Вартість квитків: 20–150 грн.

МИСТЕЦЬКО-КОНЦЕРТНИЙ ЦЕНТР ІМЕНІ ІВАНА КОЗЛОВСЬКОГО

www.kozlovsky.kiev.ua
Вул. Хрещатик, 50б, тел. 235-75-18

25 – С. Приймак (сопрано),
з. а. С. Авдєєв (баритон)
29 – Музично-драматична вистава
«Картин не буде»
Вартість квитків: 20–30 грн.

АКАДЕМІЧНИЙ МОЛОДИЙ ТЕАТР

www.molody.kiev.ua
Вул. Прорізна, 17, тел. 278-73-92 (каса)
26 – І. Коваль «Маринований аристократ»
27 – Г. Квітка-Основ'яненко «Сватання на
Гончарівці»
28 – А. Шніцлер «Хоровод любові»
29 – В. Катаєв «12 статей заповідей»
прем'єра
30 – І. Жаміак «Потрібні брехуни!»

«Потрібні брехуни!»
Фото Віоли Соколан

Вистави для дітей

9 (12.00) – Л. Розумовська «Русалонька»
23 (12.00) – І. Пелюк, О. Харченко «Принцеса
Лебідь»
30 (12.00) – Б. Стельмах «Примхливе
кохання Дроздоборода»
Камерна сцена
25 – С. Беккет «Чекаючи на Годе»
26 – О. Островський «Право на любов»
27 – М. Шизгал «Любовіфф!»
29 – Д. Богославський «Любов людей»
30 – Ж. Гальсеран «Метод Гронхольма»
прем'єра
Мікросцена
28 – А. Уеда «Розпуста змія» прем'єра
Вартість квитків: 40–120 грн.

КИЇВСЬКИЙ МУНІЦИПАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ І БАЛЕТУ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА

www.musictheatre.kiev.ua
Вул. Межигірська, 2, тел. 425-31-16
25 (13.00) – Музичні класики. Класик 1-й
«Симфонічна абетка для дітей та їхніх
батьків»
26 (13.00) – С. Баневич «Історія Кая та Герди»
27 (13.00) – «Петрик і Вовк» (на музику
С. Прокоф'єва). «Карнавал тварин»
(на музику К. Сен-Санса)
28 (13.00) – І. Поклад «Як козаки змія
приборкували»
29 – Спільно із гуртом «Тельнюк: Сестри».
Музична драма «Повертайся живим»
прем'єра

30 (12.00, 15.00) – Б. Павловський
«Білосніжка та семеро гномів»
Вартість квитків: 20–200 грн.

АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ЮНОГО ГЛЯДАЧА НА ЛИПКАХ

www.tuz.kiev.ua
Вул. Липська, 15/17, тел. 253-62-19
Велика сцена
26 (16.00) – Т. Шевченко «Сон»
28 (12.00) – У. Хуб «О восьмий на ковчезі»
прем'єра
28 (16.00) – «Над прірвою...»
(за Дж. Селінджером)
29 (18.00), 30 (12.00) – В. Баскін, В. Вербін
«Привид замку Кентервіль»
30 (18.00) – Л. Андрєєв «Чарівні сабінянки»
прем'єра
Мала сцена
27 (18.00) – В. Розов «У пошуках радості»
прем'єра
29 (18.00) – О. Галін «Сирена та Вікторія»
30 (11.00) – О. Несміян «Ти особливий»
Вартість квитків: 35–70 грн.
У приміщенні театру
Вистави Житомирського академічного театру
ім. Івана Кочерги
27 (11.00, 13.00) – Р. Кіплінг «Мауглі»
27 – К. Гоцці «Король-олень»
**КИЇВСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР ЛЯЛЬОК**
www.akademypuppet.kiev.ua
Вул. М. Грушевського, 1а, тел. 278-58-08
29 (11.00), 30 (13.00) – Г. Усач, С. Єфремов
«Котик та Півник»
прем'єра
29 (13.00) – С. Ципін «Солом'яний бичок»
30 (15.00) – Б. Заходер, В. Климовський
«Дюймовочка»
29 (17.00) – Н. Гернет «Чарівна лампа
Аладдіна»
30 (11.00) – Н. Гернет «Гусеня»
30 (15.00) – В. Швембергер «Марійка
і Ведмідь»
30 (17.00) – Є. Огородній (за Д. Баррі)
«Пітер Пен»
Вартість квитків: 40 грн.
Вистави для дорослих
28 – Леся Українка «Лісова пісня»
Вартість квитків: 50 грн.

КИЇВСЬКИЙ МУНІЦИПАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ЛЯЛЬОК

www.puppet-theater.kiev.ua
Вул. Мировітська, 1, тел. 513-15-00
29 (11.00, 13.00) – А. Мілн «Вінні-Пух»
30 (11.00, 13.00) – Х.-К. Андерсен
«Дюймовочка»
Вартість квитків: 40 грн.
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР «КОЛЕСО»
www.teatr-koleso.kiev.ua
Андріївський узвіз, 8, тел. 425-04-22
26 – П. Сакаганський «Шантрапа»

27 – «Пристрасті дому пана Г.-П.»
(за Оленою Пчілкою)
28, 29 – Ф. Дюрренматт «Портрет планети»
прем'єра
Камінна зала
30 – Р. Шіммельфеннінг «Золотий дракон»
Вартість квитків: 50–150 грн.

АКАДЕМІЧНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР НА ПОДОЛІ

www.theatreonpodol.com
Андріївський узвіз, 20б, тел. 425-54-89
Театральна вітальня
25 – А. Крим «Льовушка»
26 – Р. Тома «Пастка для одинака»
27 – А. Крим «Лист Богу»
28 – М. Булгаков «Щоденник молодого
лікаря»
29 – О. Островський «Ліс» прем'єра

«Ліс». Фото надане театром

30 – Фантазія-шансон «Люксембурзький сад»
Вартість квитків: 50–70 грн.

НОВИЙ ТЕАТР НА ПЕЧЕРСЬКУ

www.newtheatre.kiev.ua
Вул. Неміровича-Данченка, 5,
тел. 285-65-50
28 – Ш. де Лакло «Небезпечні зв'язки»
29 (18.00), 30 (18.00) – «Salida Cruzada – 8
кроків танго»
Вартість квитків: 70–100 грн.

КИЇВСЬКА АКАДЕМІЧНА МАЙСТЕРНЯ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА «СУЗІР'Я»

www.suzirja.org.ua
Вул. Ярославів Вал, 14б, тел. 272-41-88
25 – І. Франко «Украдене щастя»
26 – М. Вінграновський «Прекрасний звір
у серці»
27 – Л. Хохлов «Довершений Чарлі»
28 – П. Шеффер «Летіс і Лавідж»
29 – О. Олесь «Все про кохання»
30 – Ж.-Ж. Брікер, М. Ласер «Те, що
приховують французи»
Вартість квитків: 50–150 грн.
Мікросцена
Вул. Ярославів Вал, 16
26 – Ж. Ануї «Жайворонок»
27 – Ф. Саган «Колучка»
28 – Х. Левін «Холостяки і холостячки»
29 – М. Цветаєва «Душа сбылась...»

Початок вистав на Мікросцені о 19.30
Вартість квитків: 50 грн.

КОНЦЕРТНІ ЗАЛИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ БУДИНОК ОРГАННОЇ ТА КАМЕРНОЇ МУЗИКИ

www.organhall.kiev.ua
Вул. Велика Васильківська, 77, тел. 528-31-86
24 – Квартет ім. М. Лисенка,
з. а. В. Балаховська (орган),
з. а. А. Ільків (труба) С. Котко
(колоратурний бас), К. Баженова (ф-но)
25 – М. Сидоренко (орган)
26 – Тріо «Равісан», н. а. І. Калиновська
(орган), н. а. Н. Свириденко (клавесин),
В. Чікіров (ліричний баритон)
27 – Н. а. І. Кучер (віолончель),
з. а. Н. Лавренова (меццо-сопрано),
Т. Войтех (ф-но), І. Харечко (орган)
28 – Н. а. В. Кошуба (орган)
29 – Н. а. О. Басистюк (сопрано),
Г. Бунова (орган)

НАЦІОНАЛЬНА ФІЛАРМОНІЯ УКРАЇНИ

www.filarmonia.com.ua
Володимирський узвіз, 2, тел. 278-16-97
(каса)
25 – Камерний ансамбль, К. Шарапов
(скрипка)
26 – Національний академічний духовий
оркестр України
28 – В. Самохвалов «Пори року»
29 – Концерт «Тобі, Україно!»
30 – Концерт «Душі і серця вічний спів»

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПАЛАЦ МИСТЕЦТВ «УКРАЇНА»

www.palace-ukraine.com
Вул. Велика Васильківська, 103,
тел. 247-24-76, 247-23-03
25 – Гурт «Фристайл» із ювілейним
концертом «25 на біс»
26, 27 – Ані Лорак
28 – Гарік Кричевський «Осінній вечір»
29 – Віденський Штраус-Оркестр
Мала зала
25 – Е. де Філіппо «Жінка на мільйон»
28 – Концерт «Чорно-білий джаз»
29 – Національний перформанс «Ще не
вмерла Україна»

ЦИРК

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦИРК УКРАЇНИ

www.circus.kiev.ua
Пл. Перемоги, 2, тел. 486-39-27 (каса)
Програма «Магічне коло»
Вартість квитків: 50–180 грн.

Примітка
У репертуарі можливі зміни.
Початок вистав о 19.00, якщо не
зазначено інший час

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

для формування кадрового резерву
на посаду заступника міністра – ке-
рівника апарату на 2015 рік відповід-
но до постанови Кабінету Міністрів
України від 21 лютого 2007 року № 272
«Про затвердження Порядку прове-
дження конкурсу із зарахуванням до ка-
дрового резерву на посади державних

службовців I–III категорії, призначен-
ня на які здійснюється Президентом
України за поданням прем'єр-міністра
України або Кабінетом Міністрів
України чи погоджується з Кабінетом
Міністрів України».

До участі в конкурсі допускаються особи,
які є громадянами України, вільно володіють
державною мовою, мають повну вищу осві-
ту, мають стаж державної служби чи служби
в органах місцевого самоврядування не мен-
ше 5 років та обіймають (обіймали) посади в

державних органах чи органах місцевого са-
моврядування не нижче четвертої категорії.

Для участі в конкурсі необхідно пода- ти такі документи:

- заява про участь у конкурсі;
- копія першої та другої сторінок паспорта громадянина України;
- заповнена особова картка форми П-2 ДС;
- фотокартка розміром 4×6 см.

Відбір до кадрового резерву здійснюється у
формі співбесіди, яка проводиться конкурсе-
ною комісією.

Документи для участі в конкурсі при-
ймаються протягом місяця від дня опублі-
кування оголошення в газеті «Культура і
життя» за адресою: м. Київ, вул. І. Франка,
19, кім. 109.

За додатковою інформацією звертатися
до відділу кадрової роботи та державної
служби.

Тел.: 234-39-93.

Конкурсна комісія

Київський муніципальний академічний те- атр ляльок оголошує конкурс на заміщення ва- кантних посад актора-ляльководи I категорії та художника-бутафора.

Вимоги до претендентів:
– освіта відповідного професійного спрямування;
– відданість театральній справі.
Перелік документів:

- заява про участь у конкурсі (у довільній формі);
  - заповнена особова картка П-2 із вклеєною фотокарткою;
  - автобіографія.
- Завірені відповідно до законодавства:
- копія документа, що засвідчує особу (паспорт);
  - копія документа про освіту за відповідною спеціаль-
ністю;
  - копія витягу з трудової книжки (при наявності).

Документи приймають рекомендованими листами протя-
гом 30 календарних днів після оприлюднення оголошення
(до 25.12.2014) за адресою: 02002, м. Київ вул. Луначарсько-
го, 1-б. Резюме надсилати на електронну адресу: zav.lit@i.ua
Конкурс відбудеться **25 грудня 2014 року** о 14:00 за адре-
сою: 02002, м. Київ вул. Луначарського, 1-б.
Телефони для надання довідок: **(044) 516-42-31;**
(044) 517-19-72.

редакція журналу

ДИТЯЧА СТОРІНКА

ЩОБ ДІТИ, ХТО ВОНИ, ЗМАЛЕЧКУ ЗНАЛИ – ЧИТАЙТЕ З КОЛИСКИ УКРАЇНСЬКІ ЖУРНАЛИ!

Даша Бевз із с. Іванівці, Вінницька обл., запитує:
«Який фрукт найбільший у світі?»

НАЙБІЛЬШИЙ СЕРЕД ФРУКТІВ

Найбільший фрукт називається джекфрут, або індійське хлібне дерево. Ця вічнозелена рослина родом з Індії. Її плоди сягають метра в довжину і важать до 35 кілограмів! Щоправда, їдять не весь фрукт, а лише жовті часточки, що ховаються в м'якоті, яка пахне гнилою цибулею. Та якщо пересилити себе, почистити фрукт і дістати жовті шматочки, то можна відчути приємний аромат. А на смак вони полунично-ананасові і схожі на цукерку – пружні і трішки тягучі. Стиглі плоди їдять свіжими, а зеленкуваті використовують як овоч – смажать, варять, тушкують. Також їдять кісточки, а деревину використовують для будівництва, адже вона дуже міцна, і її не пошкоджують терміти. Джекфрут називають «хлібом для бідних», бо він дуже поживний. Навіть говорять: «Якщо у тебе на подвір'ї росте джекфрут, ти ніколи не помреш з голоду». І це так.

Тільки уяви: одне дерево джекфруту дає до двох тонн врожаю на рік!

Джекфрукт

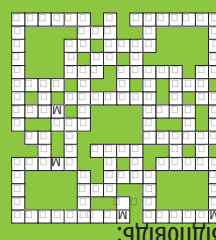
Сканворд «ОКО»

Муз. інструмент музи
Марка калькулятора
Шанобливе звертання
Одиниця потужності
12 місяців
Машина
Агрис, порічки, виноград
Військова частина
Літери стародавньої абетки
Жіноче ім'я
Українська радіохвиля
Аварія на дорозі
Найпівнічніша частина США
Почуття міри
Найпростіше одноклітинне
Змія
Візерункова шовкова тканина
Там купують квитки
Вовна вівці
Дошечка для діжки
Рахункова дошка
Комаха з тонкою талією
Найвищий відсоток
На всі руки майстер
Пісня в опері
Велика водоїма
Німецький фізик
Жіноча стрижка
Вид спорт. боротьби
Висота звуку
Щось скручене
Холод і синонім тремтіння
Кімната для сну
... і після
Череда овець
Військова машина
Американська папуга
Хатаб
Східний вітер
Герой казки
Відблиск на предметі
Невідомий містер ...
Здатність відчувати запахи
Похла поверхня
Судно для перевез. нафти

_____

Розгадай сканворд, впиши літери з голубих клітинок у табличку та дізнайся, як називається оптичне скло, здатне збирати або розсіювати промені.

Передплати на будь-якій пошті!

Зайди на наш сайт в Інтернеті: www.feya.net.ua

редактор
Ельвіра ЗАГУРСЬКА

прем'єра

У час гармат і муз

Дорогі друзі!

Маю величезну приємність представити Вам перший номер нових видань «Київ и не только» та «Inside Kyiv». Це іншомовні супутники журналу «Театрально-концертний Київ», одного з найвідоміших мистецьких часописів України, що видається з 1936 року.

Зараз, коли наша країна вибудовує свій імідж на міжнародній арені, такі видання мають особливе значення. Завдяки їм із культурно-мистецьким життям Києва, видатними історичними пам'ятками міста, його важливими соціальними ініціативами зможуть ознайомитися й іноземні гості нашої столиці.

Вітаю ініціативу, яка у цей непростий час спрямована на інтеграцію української культури в міжнародний контекст. Завдяки новим журналам її досягнення матимуть належний розголос у світі.

Часописи розповсюджуватимуться у театрах, музеях, готелях, аеропортах, у літаках, охоплюючи своєю увагою максимальну аудиторію людей, що приїждять до нас. Вони стануть у нагоді також усім, хто живе в Києві, цінує свій час і змістовне дозвілля.

Бажаю виданням успіхів і процвітання! Вірю, що в недалекому майбутньому «Київ и не только» та «Inside Kyiv» стануть гідною візитівкою Києва.

Павло КРИВОНОС,

генеральний директор Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв, видавець наукових щорічників «Україна дипломатична», «Історичний календар», журналу «Пам'ять століть»

Ельвіра ЗАГУРСЬКА

Презентуємо одразу два нові журнали.

Один із наших авторів щиро зацікавився, навіщо в цей складний час випускати щось нове, адже всім відомий афоризм: коли говорять гармати – музи мовчать. Проте є й інший крилатий вислів із глибини століть: «Якщо нині нам погано, то не завжди так буде й надалі».

Прем'єра! Видавничий дім «Пам'ятки України» днями розпочав випуск одразу двох нових журналів – «Київ и не только» та «Inside Kyiv», російською та англійською мовами відповідно. Це своєрідні супутники одного з найстаріших та найвідоміших столичних часописів, який видається з 1936 року, – журналу «Театрально-концертний Київ». Утім, це не перекладні копії, хоча низка публікацій у всіх трьох «Києвах» перегукуються, кожне видання інше, адже розраховане на різну аудиторію.

Рубрики «Місто», «Музей», «Театр», «Музика», «Галерея», «Кінематограф», «Бізнес-клас», «Інтер'єр», «Краса та здоров'я», «Дитячий майданчик» висвітлюють різні грані столичного життя – динамічного, емоційного, наповненого яскравими подіями, радістю та смутком, пам'яттю про минуле та устремлінням у майбутнє.

Нові журнали, створені у контексті пропагандованої Міністерством культури державно-громадсько-приватної співдружності, цього разу колективів Національного газетно-журнального видав-

ництва та Видавничого дому «Пам'ятки України», є своєрідним дайджестом, іншомовним промоутером відомих далеко за межами України видань: «Українська культура», «Пам'ятки України», «Музика», «Український театр», і, звісно ж, «Театрально-концертний Київ».

Корисна інформація про адреси культурних центрів, посольств і консульств іноземних країн у Києві, як і анонси найяскравіших подій культурного життя Києва (фестивалі, виставки, концерти) стануть у нагоді не лише численним іноземним гостям нашої столиці.

«Хто не знає свого минулого, той не вартий майбутнього»

– девіз, образне motto часописів Національного газетно-журнального видавництва, наділеного своєрідною місією зберігати культурно-історичну пам'ять для майбутніх поколінь. Журнали, які виходять під егідою Міністерства культури, присвячені саме тому аспекту духовного життя людини, який страждає першим, коли починають «говорити гармати». «Київ и не только» та «Inside Kyiv» мають підтримати і посилити цю благородну місію.

На фотознімку: відомий український письменник та громадський діяч Андрій Курков одним із перших отримав комплект нових журналів

ЖУРНАЛИ РОЗПОВСЮДЖУЮТЬСЯ:

- У міжнародних аеропортах «Бориспіль» та «Київ» (Жуляни)
- На борту літаків авіакомпаній
- У дипломатичних та торгівельних представництвах зарубіжних країн
- У культурних центрах, театрах, музеях, галереях, торгівельно-розважальних центрах
- У готелях, клубах, ресторанах, кафе, салонах краси.

Колонна Магдебургського права

Магдебурське право, отримане Києвом ще в IX столітті, дає місту можливість самонавлявання. І нині майже тисячу років тому Київський магистрат, Києва не тільки право торговати на території України та Литви, і Київ став центром міжнародної торгівлі. Сьогодні магистрат почав привертати в судбні урядові, а в X столітті князь Євген II Євгенівич і князь Мстислав II Мстиславич, присидивши до Магдебурського і Київського Магдебурського правительств.

Колонна Магдебурського права, отримане Києвом ще в IX столітті, дає місту можливість самонавлявання. І нині майже тисячу років тому Київський магистрат, Києва не тільки право торговати на території України та Литви, і Київ став центром міжнародної торгівлі. Сьогодні магистрат почав привертати в судбні урядові, а в X столітті князь Євген II Євгенівич і князь Мстислав II Мстиславич, присидивши до Магдебурського і Київського Магдебурського правительств.

Ivan Honchar Museum

Faith (Ukrainian Christianity)
The exhibition presents the spiritual and material history of Ukrainian Christianity, from the early Christian era to the present day. It features a collection of religious art, including icons, manuscripts, and church models.

World (Popular Ethnics)
This section explores the rich cultural heritage of Ukraine, showcasing traditional folk arts, crafts, and customs from various regions. It includes a display of traditional clothing and a collection of folk songs.

Beauty (Popular Aesthetics)
The exhibition highlights the unique aesthetic sensibilities of the Ukrainian people, from the intricate patterns of folk embroidery to the vibrant colors of traditional pottery and woodwork.

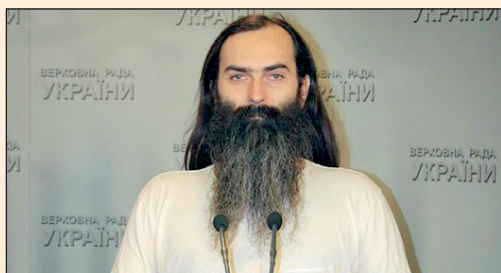
Today (Ivan Honchar)
A dedicated space for the works of the famous Ukrainian writer and publicist Ivan Honchar, featuring his literary manuscripts, personal belongings, and a portrait.

редактор
Руслан ОНОПРІЄНКО

«за» і «проти»

■ NB

Геннадій ГАЙНСЬКИЙ,
парламентський журналіст, блогер

Я давно читаю газету «Культура і життя» та інші видання Національного газетно-журнального видавництва. І мені приємно відзначити, як змінилися журнали і особливо газета за останні декілька місяців. Стали креативними, сучасними, цікавими для широкого загалу читачів. Кардинально змінився дизайн видань. Безумовно, в цьому є заслуга нових керівників медіа-холдингу, які розробили концепцію розвитку НГЖВ. Цей документ є надзвичайно актуальним і своєчасним у контексті змін, які відбуваються в нашій країні після Майдану.

Концепція перспективна. Я гадаю, що сучасний та ефективний менеджмент, який застосовує керівництво видань Мінкультури, обов'язкове принесє результати.

Наталія МУСІЄНКО, культуролог,
кандидат філософських наук

Сьогоднішня преса існує у двох просторах – традиційному паперовому і в Інтернеті. Обидва є важливими і мають свою аудиторію. Я рідко читаю паперові газети, але мої рідні поспішають до кіосків щоденно або щосуботи за різними виданнями.

Мені ближчий кіберпростір, тож хочу підкреслити, що нині газета, яка не представлена в ньому, втрачає основну масу читачів. І не тільки читачів, а й авторів. Важливо, щоб тексти мали широку аудиторію. Сьогодні її забезпечує саме наявність газети на просторах Інтернету. І не просто номінальна наявність, а зручний, популярний сайт, де поруч з основними текстами газети читач може побачити й новини.

Швидке донесення національного контенту набуло особливої актуальності сьогодні, коли Україна перебуває у стані жорсткої інформаційної війни. «Культура і життя» є носієм саме такого контенту і, отже, зобов'язана швидко надходити до свого читача.

Особливий акцент потрібно зробити на вірній паперовому форматі аудиторії. Газета часто втрачає її з різних причин: зокрема, люди просто не можуть знайти газету. І тому її не шукають. Проте щотижнева газета залишається актуальною і через тиждень, і пізніше, бо подає важливі культурні події, цікаві для читача.

А втім, у газети залишається невикористаний наслідок чи повернення з продажу. Що з цим робити? Знайти його аудиторію: наприклад, у лікарнях, чи в інших установах, де люди з вдячністю читатимуть уже безкоштовну газету, а вона отримає своє друге життя і вірного читача.

Творімо власний інформаційний продукт!

Соціологія розглядає журналістику як діяльність, що відповідає за розвиток комунікативних зв'язків і підтримку раціонального суспільного дискурсу, який налагоджує зв'язок публічної та приватної сфер життя.

Отже, головне завдання журналістики – запропонувати якісний інформаційний продукт.

«Кожна країна намагається довести до максимуму можливий рівень споживання власного інформаційного продукту. Це саме стосується і віртуального продукту, наприклад, кіно чи літератури. І пов'язане з утриманням насамперед власної картини світу, бо якщо її немає, то немає і країни як такої». Це попередження пролунало від українського науковця Георгія Почепцова ще 2010 року. Сьогодні ми вже на тій межі, коли не можемо не враховувати законів інформаційного суспільства. Саме з цієї позиції необхідно оцінювати концепцію розвитку державного підприємства «Національне газетно-журнальне видавництво».

Головною перевагою концепції є її цілісність. Інформаційна політика видавництва має низку завдань, які покликані об'єднати зусилля всього колективу для досягнення актуальної мети – формування української картини світу. Реалізація основних завдань – задоволення сучасних культурно-пізнавальних потреб суспільства та підвищення іміджу держави на міжнародному рівні – дозволить вислати українську культуру в контекст світової.

Чітке формування завдань робить ефективним рекламування інформаційного продукту. Але бажано, щоб видатки на промоційні заходи були закладені ще на рівні проекту видань. Система промоції залишилася поза увагою авторів проекту.

Інформаційна агенція «Культура.іа» дозволить формувати порядок денний у сфері культури і запропонувати підписку для видань, які мають відповідні тематичні рубрики, що є пев-

ним резервом для переходу на самофінансування проекту.

Важливим ресурсом для оновлення «Національного газетно-журнального видавництва» є загальноукраїнський Інтернет-портал «Культура.іа». Цей портал, окрім основної функції – оперативного інформування, забезпечуватиме зворотній зв'язок із читачем. Портал також допоможе читачу задовольнити свої комунікативні потреби, виявити нові форми інтерактивності, бути активним творцем культурного простору України. Саме портал повинен запропонувати можливість споживати інформацію українською, російською та англійськими мовами. Цей крок залучить до формування культурного простору громадян із півдня та сходу країни, де більшість є російськомовною, та дозволить презентувати самобутність української культури за межами країни.

Основне тематичне наповнення друкованої паперової версії газети «Культура і життя» планується відбирати серед кращих текстів, які вже публікувалися на профільному порталі або в інформаційній агенції. У цьому випадку постане питання про доцільність дублювання контенту. Свою місію газета зможе виконати в разі пропозиції унікального контенту, де будуть переважати аналітичні матеріали та якісна візуальна інформація. І тут необхідно продумати форму взаємодії мережевих та друкованого видання, спосіб представлен-

ня на порталі паперової версії, доступ до архівів тощо.

Важливим є завдання розширення аудиторії видань (дитяча аудиторія, молодь, люди старшого віку). Об'єднати таку широку аудиторію справді можливо за рахунок жанрового та тематичного різноманіття. Якісний аналіз медійного простору, книжкових новинок та кіноіндустрії має на меті зорієнтувати читачів, різних не тільки за віковими категоріями, але й за інтересами. Рецензії, огляди, анонси покликані, з одного боку, орієнтувати аудиторію, з іншого – поліпшувати якість мильних опер, кінофільмів, прозових і поетичних творів. Аналітичні жанри надають схеми аналізу, а отже, є інструментом виховання вимогливих споживачів інформації.

Особлива подяка авторському колективу проекту за збереження газети «Кримська світлиця». Саме існування газети з такою назвою є знаковою подією, яка дозволить у віртуальному просторі об'єднати країну, надасть платформу для міжкультурного діалогу.

Виникає питання про доцільність існування видання «Театральний концертний Київ» у друкованій версії. Чи не дублюватиме воно інформацію, представлену журналами «Український театр» та «Музика»? Цей момент у концепції не прописаний, тому важко роботи висновки. Однак, основний зміст журналу «Театральний концертний Київ» – це анонси та програми культурних заходів. Було б доцільно запропонувати такого

типу інформацію як тематичний додаток для мобільних телефонів та планшетів.

Виникають сумніви щодо доцільності «перезавантаження» журналу «за рахунок випуску іншомовних версій журналу». Не бачу сенсу робити іншомовним журнал, призначений для київської аудиторії.

Вдалою ідеєю є організація цілодобового мовлення – це вільний доступ до багатства української музичної культури.

Сьогодні пошук світоглядних і соціокультурних підвалин українського культурного простору та залучення до цього процесу широкої аудиторії означає відбудову та піклування про інформаційну безпеку країни. І концепція розвитку державного підприємства «Національне газетно-журнальне видавництво» передбачає поновлення того культурного поля, яке б гарантувало безпеку та гармонійний розвиток українського суспільства. Тому, попри певні недоліки (які, до речі, легко усунути), є сенс упровадити цей проект у життя.

Лариса МАСИМОВА,
кандидат наук
із соціальних комунікацій,
Київський університет
імені Бориса Грінченка

P.S.
У п'ятницю,
21 листопада
Київський університет
імені Бориса Грінченка

**ЗУСТРІЧ ЗІ
СТУДЕНТАМИ**
журналістів Національного газетно-журнального видавництва Міністерства культури України

**«МОЛОДІЖНА
АУДИТОРІЯ»**
Актуалізація та позиціонування газет «Культура і життя», журналу «Українська культура», «Пам'ятки України» та «Театральний концертний Київ».

редактор
Руслан ОНОПРИЄНКО

ПІСЛЯМОВА

**ДП «Національне газетно-журнальне видавництво»
ПРОПОНУЄ:**

Повний PR-супровід фестивалів

громадських ініціатив та акцій, вернісажів і виставок

Медіа та інформаційне партнерство

Організація прес-конференцій та прес-турів

Дизайн і верстка, підготовка до друку листівок, каталогів, збірників тез, книг і періодичних видань

Поліграфічні послуги: друк від візитки до подарункового фотоальбому

Фотозйомка – репортажна, студійна

Реклама в загально-українських та регіональних ЗМІ

Два листи Міністрів

**Міністрів культури
Нищуку Є. М.**

Пишу Вам під враженням від останнього номера газети «Культура і життя», він справляє напрочуд добре враження. Опублікована концепція розвитку Національно-газетного видавництва Міністерства культури дуже ґрунтовна, бажаю Вам реалізувати її максимально успішно! Шкода тільки, що в ній не окреслено шляхи розповсюдження преси.

Тож хочу привернути Вашу увагу до питань, які Національне газетно-журнальне видавництво, напевно не вирішить, та й стосується воно всієї системи Міністерства культури:

1. Сьогодні в Києві та більшості обласних центрів неможливо підступитися до газетних кіосків, там панує засилля російськомовних журналів. Придбати українську культурологічну пресу – досить проблематично. Зрідка бувають на задвірках кіоску журнали «Українська культура» і «Театрально-концертний Київ». Газету «Культура і життя» можна витребувати лише у п'ятницю, і то лише зранку, бо на кіоск виділяють 1–2 примірники.

Пропоную розпочати створення альтернативної мережі кіосків із продажу УКРАЇНСЬКОЇ преси. Гадаю, Вас підтримають усі українські видавництва.

На заклик долучатися до громадського обговорення проекту Концепції розвитку Національного газетно-журнального видавництва, опублікованого в минулому номері «Культури і життя», відгукнулося чимало відомих діячів культури, колеґ-журналістів, наших небайдужих читачів.

Пропонуємо до Вашої уваги перші відгуки, зауваження, ідеї та пропозиції. І нагадуємо, що громадське обговорення Концепції триває до 15 грудня ц. р. Ми цінуємо думку кожного!

2. Обласні управління культури, музеї, заповідники, бібліотеки, численні установи та заклади культури на місцях видають немало книг, брошур, тез конференцій, альбомів, буклетів, CD-дисків. Де придбати ці малотиражні, але дуже цікаві публікації? Тим паче ці видання по всій Україні масштабно репрезентували б національну культуру та діяльність численних культуртрегерів на ниві національного відродження.

Поділюся міркуваннями: у центрі Києва, можливо, у підвальному атріумі центрального приміщення на вул. Івана Франка, 19 або ж у Національному газетно-журнальному видавництві на вул. Васильківській, 1, де я щомісяця купую журнал «Пам'ятки України» та пропущені номери газети, варто відкрити КНИГАРНЮ українських книжкових і періодичних видань.

Прошу Вас прислухатися до моїх пропозицій і внести їх до плану діяльності Міністерства. З повагою,

Наталія МАЗЕПА,
доктор філологічних наук,
професор

**Міністрів культури
Євгену Нищуку**

Пане Міністре!

Моя мрія, яку я виношую понад 15 років, з часу заснування тижневика «Слово Просвіти», – аби в Україні існував своєрідний холдинг українських патріотичних видань, видань україномовних. Не секрет, що засилля російськомовного друкованого продукту робить непомітними наші поодинокі зусилля.

В Україні немає навіть книгарні, де можна було б знайти всі видання, в основі яких лежить національна ідея.

Ми не дочекались створення єдиної великої багатотиражної газети української демократії. То тепер, може, дасть Бог, на основі того, що має Національне газетно-журнальне видавництво, на основі його нової концепції, буде розширено комплекс видань, які готує до друку прескоманда Міністерства культури України.

Крім того, на часі створення окремої мережі книгарень, де ці видання знайшов би український читач. А почати можна було б із кіосків, адже

велика мета починається з маленьких кроків.

Маю сподівання, що буде звернена увага і на такі видання, як «Слово Просвіти» і «Літературна Україна». Вони, оскільки фінансуються Міністерством культури України, мають бути теж включені до Національного газетно-журнального видавництва.

Гадаю, що це дало б змогу поглибити їхній зміст. Зокрема, міністерські видання не були б зобов'язані давати тільки інформаційний продукт, а давали б більше слова тим митцям, письменникам, які зараз працюють в Україні, які своєрідно і завжди дуже точно характеризують те, що ми маємо у державі.

Я вважаю, що в час війни культура так само важлива для України, як і армія. Тому не треба боятися, що будуть затрати-витрати.

Міністерство культури має піти на певні кроки, пов'язані з українським бюджетом. Воно має ухвалити концепцію розвитку Національного газетно-журнального видавництва.

Любов ГОЛОТА,
українська письменниця,
журналіст, лауреат
Шевченківської премії

**Газета «Культура і життя»
№ 47 (4618), 21–27 листопада 2014 р.**

Виходить із 7 жовтня 1923 року
Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 1026 від 26.10.94 р.

Засновники
Міністерство культури України, Український комітет профспілки працівників культури, редакція газети

Черговий редактор
Євген БУКЕТ

Адреса редакції
03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1
Тел.: +38 (044) 498–23–65
nvu.kultura@gmail.com

Видавець
Національне газетно-журнальне видавництво

Генеральний директор
Роман РАТУШНИЙ

Видавнича рада
Євген БУКЕТ, Сергій ВАСИЛЬЄВ, Олег ВЕРГЕЛІС, Яніна ГАВРИЛОВА, Валерій ГРИЦЕНКО, Вадим ДОРОШЕНКО, Віктор фон ЕРЦЕН-ГЛЕРОН, Олесь ЖУРАВЧАК, Наталка ІВАНЧЕНКО, Наталія КОВАЛЬ, Андрій КУРКОВ, Наталія ЛИГАЧОВА, Лариса НІКІФОРЕНКО, Руслан ОНОПРИЄНКО, Роман РАТУШНИЙ, Віталій САТАРЕНКО, Анатолій СЕРИКОВ, Артем СТЕЛЬМАШОВ, Сергій СТЕПАНЮК, Ліліана ФЕСЕНКО, Антон ФЛАТОВ

Адреса видавництва
03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1
Тел.: +38 (044) 498–23–65

Інтернет-портал <http://uaculture.com>

Дизайн та верстка
Сергій ЗАДВОРНИЙ
Віддруковано в ТОВ «МЕГА-Поліграф»,
м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
Тел.: (044) 581–68–15
e-mail: office@mega-poligraf.kiev.ua

Розповсюдження і реклама
Тел.: +38 (044) 498–23–64; +38 (098) 335–99–94
Редакція не публікує колективні листи та звернення
Публікуючи проблемні матеріали, редакція, окрім спеціально обумовлених випадків, подає лише авторський погляд.

Передрук і відтворення текстових та ілюстративних матеріалів «Культури і життя» – тільки з письмового дозволу редакції.

© «Культура і життя», 2014

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ ТРИВАЄ

Передплатна ціна на 2015 р.:
півріччя – 89,19 грн; 3 місяців – 45,42 грн

У передплатній ціні враховано вартість доставки до вашої поштової скриньки і вартість оформлення абонементу.

Передплатний індекс
60969

Наклад 10 000

Ціна договірною

